XVIII. évfolyam 28. szám. Ára: 1 forint 1962. július 12

IVÁN ÉS JOE *a moszkvai béke–világkongresszuson*

Emberismeret rádióműsorral

Nehéz az embereket kiismerni, de nem lehetetlen. Nem kell hozzá sem kérdőív, sem válságos helyzet, sem fülbegyónás, hanem csak egy egészen egyszerű „Rádió és Televízió Újság". A legtöbb ember ugyanis, amikor kézhezkapja a rádióújságot, átnézi a következő heti műsort, és kijegyzi magának azokat a műsorszámokat, amelyeket feltétlenül meg akar hallgatni.

Hát ez az!

Ebben a tevékenységében az ember elárulja benső titkos jellemvonásait, leleplezi magát, vall. Még akkor is, ha egyáltalán nem jegyzi ki a műsort, tudniillik ezzel elárulja, hogy rendszertelen, a céltudatosságot nem ismerő ember, akinek nincs meghatározott életprogramja, a pillanatnyi szeszély rabja, ahogy esik, úgy puffan.

Ha pedig kijegyzi, akkor részletekbe menő lelki fényképet készít magáról.

Ha valaki csak a prózai számokat jelöli meg, az hitet tesz zeneellenessége mellett, egyénisége prózai. Viszont, ha megjelöli a nemzetközi kérdésekkel foglalkozó műsorszámokat, akkor lehetséges, hogy szíve az egész emberiségért dobog, s ha éppen aznap áttekinthetetlen a laoszi helyzet, az egész napja el van rontva.

Friss, koránkelő kultúrember az, aki naponta először a reggel fél 6-os hírekből tájékozódik, s az új könyvek már 7 óra 10 perckor érdeklik.

Gyermekszerető ember föltétlenül a kiemelt műsorszámok közé helyezi az óvodások műsorát, s ebből a bevezető csipogást mindenesetre meghallgatja. Persze a szimfonikus zene csekély érdeklődésben részesül olyanok részéről, akik feltűnően kijelölik az ötórai teát, a könnyű zenét, általában a bel- és külföldi tánczenét.

Tekintélytiszteletre vall, ha valaki lojálisan kijelöli a „Miniszter a mikrofon előtt" című műsorszámot. Az a budapesti hallgató pedig, aki az ezüstkalászos gazdatanfolyamtól kezdve a falurádióig minden hasonló jellegű műsorszámot kiemel a többi közül, általános érdeklődéssel rendelkezik, s a maga módján küzd a falu és a város közötti különbség eltűnéséért.

Részt akar venni embertársai boldogságában az, aki kis tinta- vagy ceruzajellel a feltétlenül meghallgatandó műsorszámok közé sorolja a „szívküldi"-t. Az éjszakai életre hajlamosak, a bohém természetűek kézjegye ott áll az éjféli hírek mellett, ők ekkor szerzik meg a nagyvilágban való tájékozottságukat, sőt utána még az éji zenét is meghallgatják. A hipochonder remegő kezekkel keresi az orvosi tanácsadókat, mert különben honnan tudna szert tenni megfelelő tünetekre.

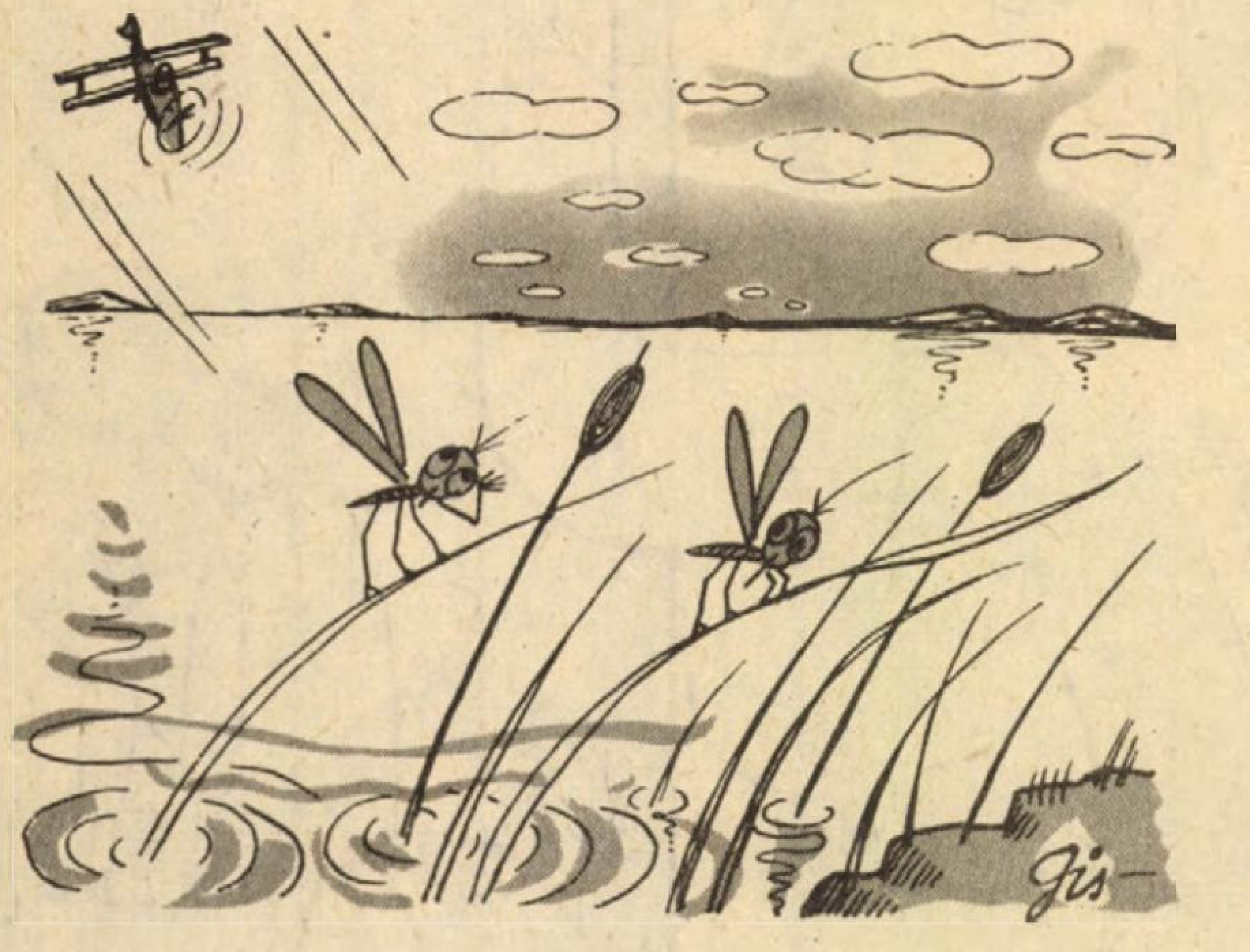
Nagy türelmet, állhatatosságot, a dolgok végére járni akarást árul el az, aki sokrészes, folytatásos műsorszámokat jelöl meg.

Vannak képmutatók, alattomos egyéniségek is, akik valódi jellemvonásaikat álcázva, kijelölnek minden tudományos előadást, minden zenekari hangversenyt, Bachot, Bartókot, Beethovent stb., s titokban tánczenét hallgatnak, amelyet viszont szégyellnek kijelölni. Nagyon nehéz kiismerni az embereket.

Feleki László

Repülőgépről irtják a szúnyogot

Szegő Gizi rajza

– Motorzúgást hallok, gyorsan az óvóhelyre!

Fémpadokat helyeztek el az Engels téren

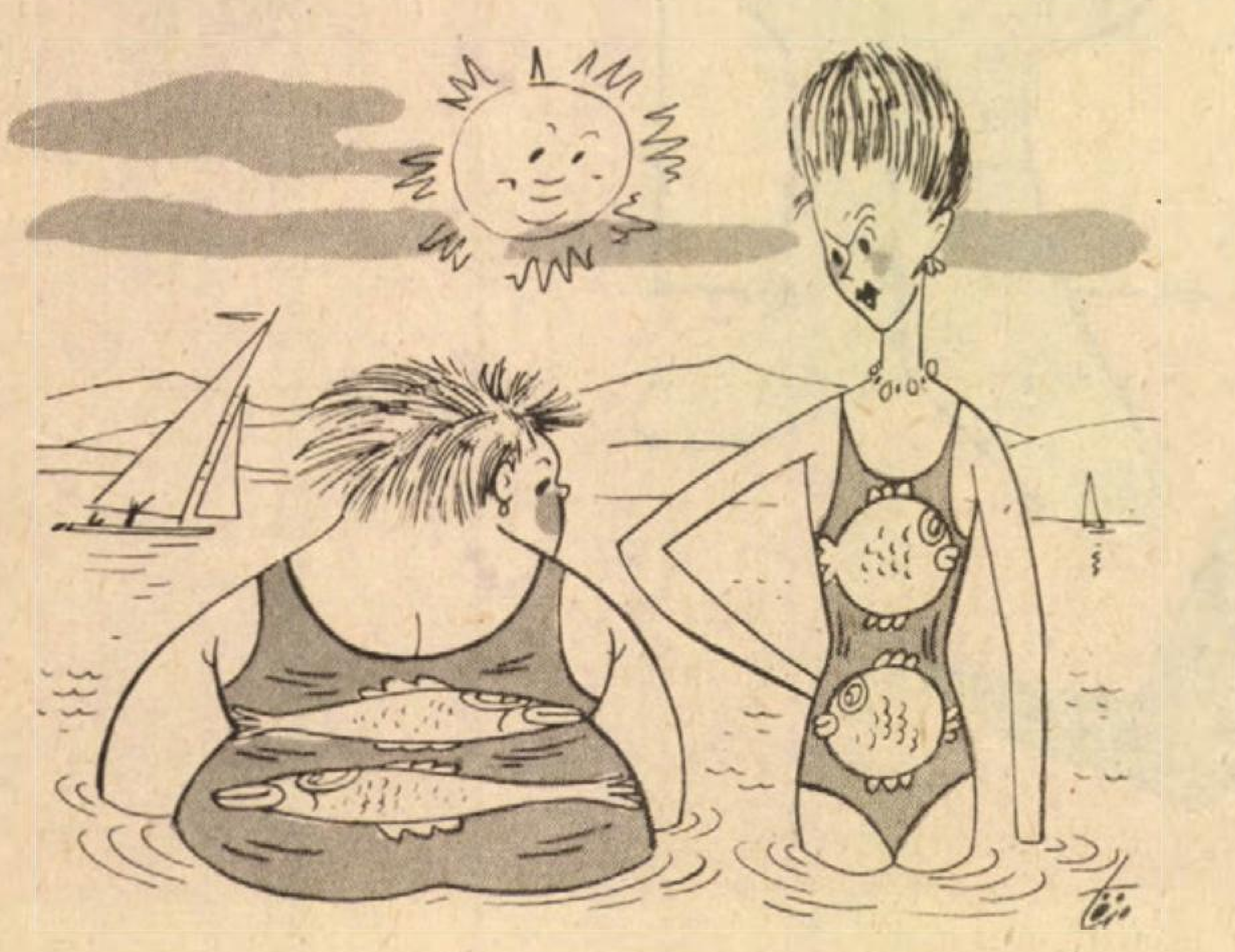
Török János rajza

– Egy kis türelem, Évike, ebbe a padba egy kicsit nehezebb bevésni . . .

Ugyanaz a modell...

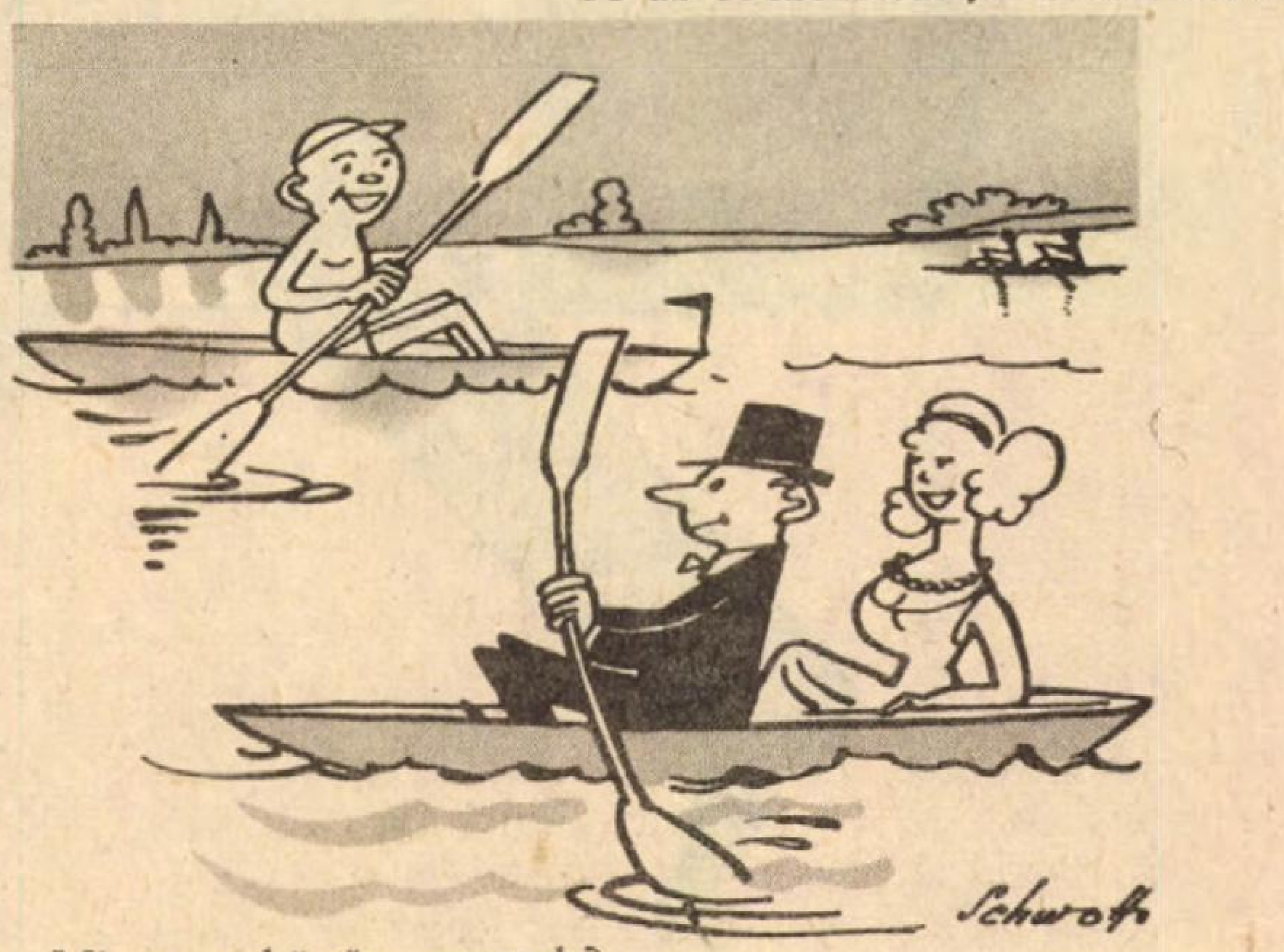
Török János rajza

Akiken nem lehet kifogni

Schwott Lajos rajza

A Határ csárdába nem engedik be az evezősöket fürdőruhában.

– Mi az, esküvőre mentek?
– Dehogy, egy halászlére a szentendrei Határ csárdába.

JÓSNŐKET A KÖZÉLETBE!

Olyasmi történt velem, ami teljesen felbolygatta világnézetem egyik területét. Ádáz ellensége voltam eddig minden jóslásnak, jövendőmondásnak, és az efajta kuruzslás minden változatának. A szatíra fegyverének vaktöltéseivel támadtam azokra az asszonyokra, akik háromszáz forintért márkázott jósnőknél horoszkópot rendeltek maguknak, ahelyett, hogy ezért a pénzért divatmellényt rendeltek volna a férjüknek. De tanaimat ezennel visszavonom, és világgá kiáltom: jósnőket a közéletbe!

Elmesélem, mi okozta lelkemben ezt az ideológiai válságot. Dolgom volt egy úgynevezett csúcshivatalban. A csúcsfőnököt kerestem. A szerencse meglegyintett: rögtön bejutottam a titkárnőjéhez. A rózsaszínbe játszódó szőke hajkoronát viselő fiatal teremtés nem tartozott a sablonos titkárnők közé. Ezt rögtön láthattam, hiszen nem kávét főzött, mint ahogy azt karcolatokban szemléltetni szokták. Sokkal nehezebb munkát végzett: ribizlit pucolt, gondosan hamutartóba rakva a szárakat, miközben rózsaszínű ujjacskái még rózsaszínűbbre pirkadtak a gyümölcs vitamindús nedvétől. Köszöntöttem, és elrebegtem, hogy a főnököt keresem. „Házon kívül van" — válaszolta. Kérdém: „nem tetszik tudni, mikor jön vissza?" Mondja, nem is nekem, hanem a ribizli irányában: „Hogyan tudnám? Nem vagyok jósnő." Szemernyit megbántódtam. Ugyanis percig sem hittem, hogy egy titkárnőnek álcázott Pythiával állok szemben. Nem is azt kérdeztem tőle, kezdjek-e újhold idején nagyobb tőzsdei vállal-

kozásba. Még csak nem is a jövő heti lottószámok iránt érdeklődtem. Csupán azt szerettem volna tudni, menynyit kellene várnom a főnökre. Ilyen válaszokra számítottam: „Átment a büfébe egy pohár sörre." Vagy: „Lekísérte a feleségét Hévízre vállalati kocsin, tessék holnap reggel befáradni." Nem! A szép leányzó egyszerűen azt felelte, hogy ő nem jósnő. Sértődötten távoztam.

Aztán lehiggadtam. Egy fecske nem csinál nyarat, gondoltam. Egy makrancos titkárnő miatt nem illik úgy viselkednem, mint akiben egy világ omlott össze, ahogy mondani szokták.

Még mindig tépelődve, betértem egy trafikba, és kértem egy doboz Fecskét. Nincs — mondta zordonan a trafikosnő. Mikor lesz? — kérdeztem. És ekkor kaptam meg a kegyelemdöfést. A trafikosnő felhúzta a szemöldökét, és rosszkedvűen felelte: „Nem tudom. Nem vagyok jósnő."

Azt hittem csak a gyengébb nem hagyta el a jósnői pályát, de tévedtem. Egy uniformisos közlekedési alkalmazott, amikor megkérdeztem tőle, mikorra várható az éjszakai autóbusz, ugyancsak azt közölte, hogy ő nem jós.

Ez már teljesen kiborított. Ezennel megindítom a mozgalmat: jósokat és jósnőket a közéletbe! Olyan kartársat követelünk, aki bátran jövendöl. „Egy óra múlva itt lesz az igazgató úr. Neki hámozom a ribizlit." „Holnaputánra ígérik a Fecske-szállítmányt. Tessék benézni." „Itt kellene lennie az éjszakai busznak, tessék türelemmel várni."

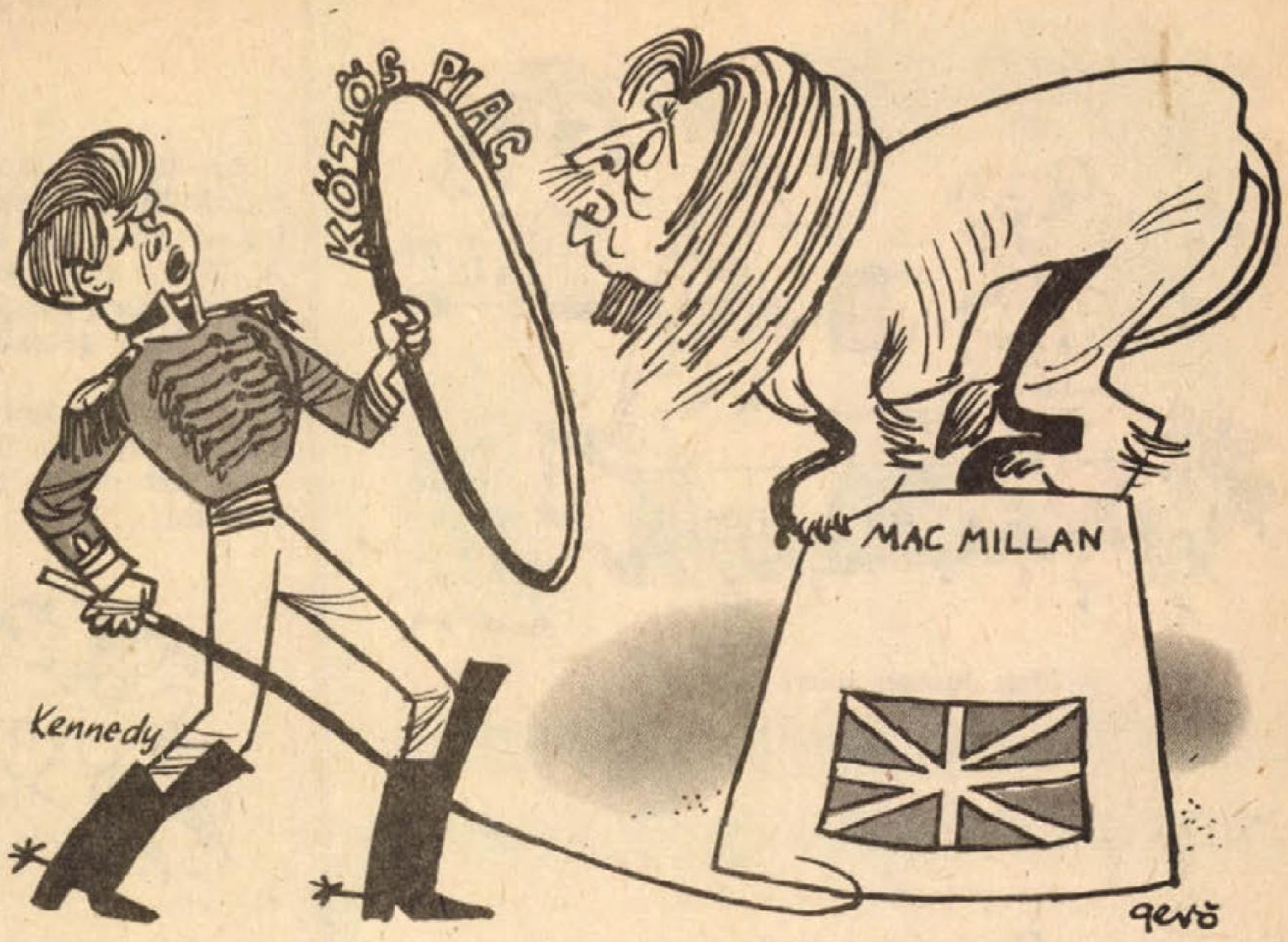
Saját mozgalmamat magam is támogatom. És miután utóbbi időben az időjárás körüli jóslatokat bírálják a legélesebben, kihirdetem első cáfolhatatlan jóslatomat:

— „Várható időjárás tegnap estig: borús, az évszakhoz képest hűvös idő."

Stella Adorján

Akadozik az idomítás

Gerő Sándor rajza

Kennedy: Mire vársz? Gyerünk ugrani!!

Anglia készül a közös piacra

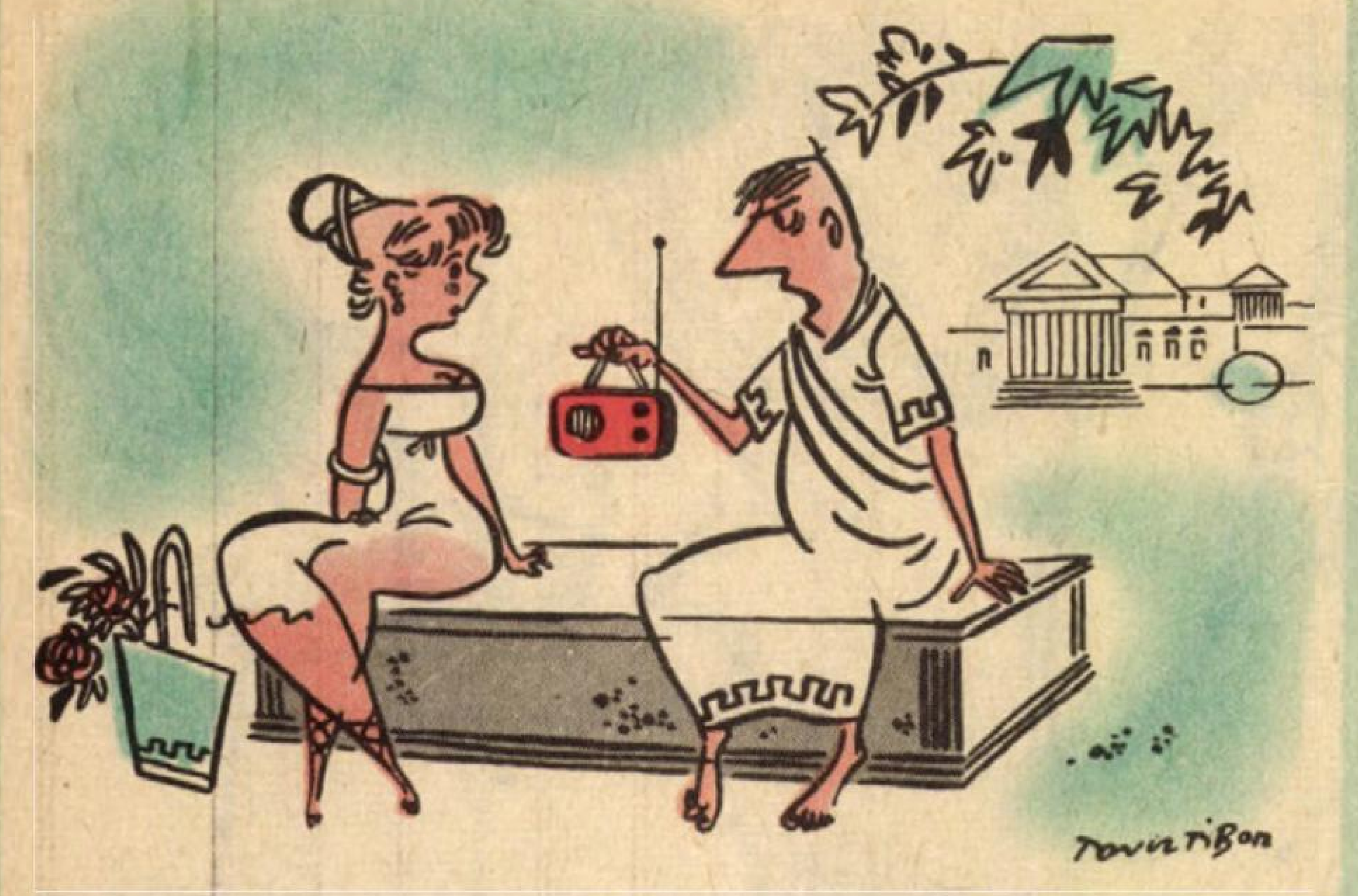
Erdei Sándor rajza

– Anyu, ne menj oda, mert nagyon bevásárolhatsz! . . .

Az ókorban

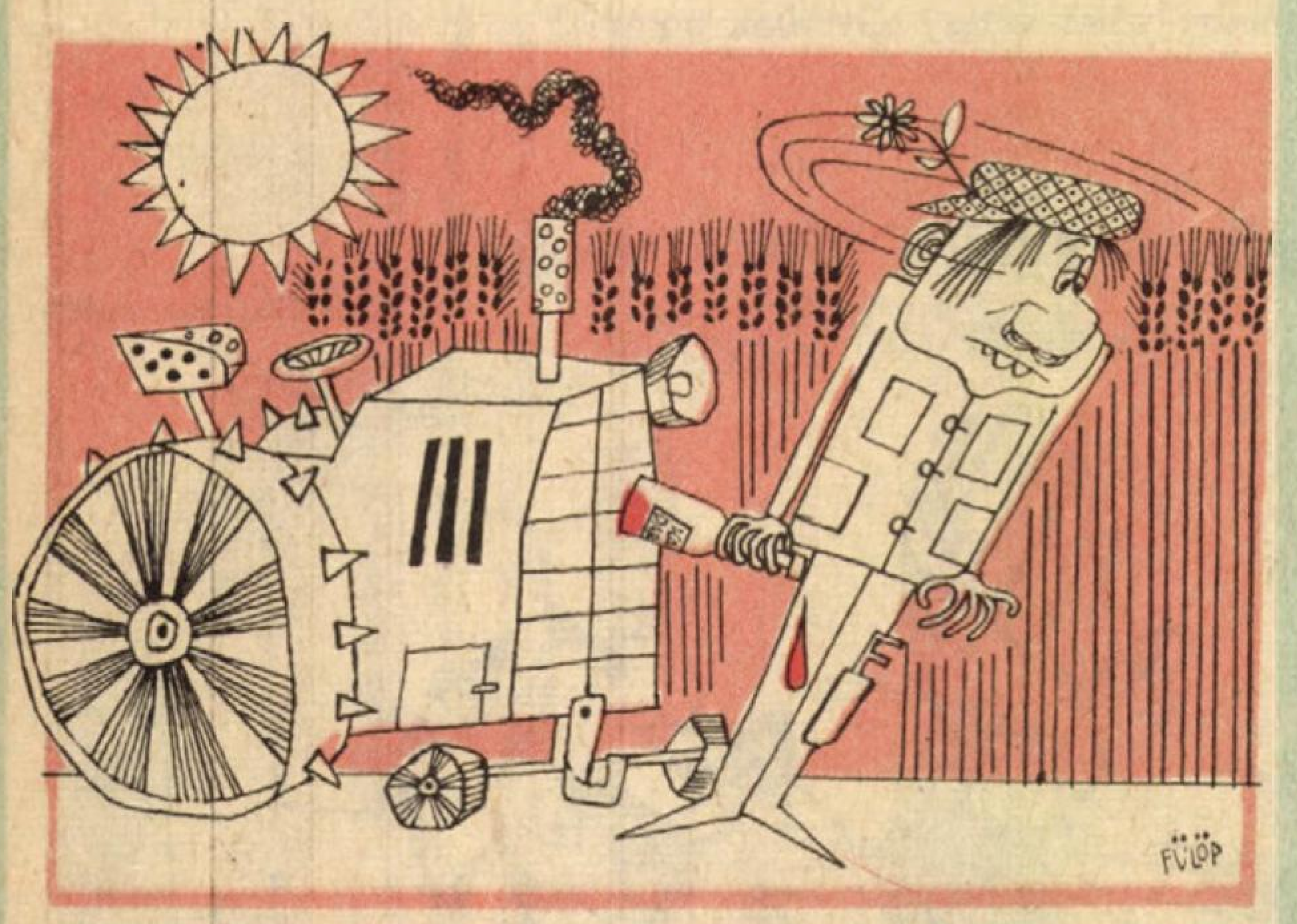
Toncz Tibor rajza

– Nem tudom, miért nem szól . . .

Gyanús nézőpont

Fülöp György rajza

– Ilyen dőlt búzát lehetetlen géppel aratni! . . .

Tokaji anekdoták

1.

Az egyik lap kiküldte munkatársát Tokajba, hogy írjon tudósítást a szüretről. A lány, akit az újságíró táncra kért, megkérdezte:

— Hogy tetszik a jelmezem?

— Nagyon helyes — jegyezte meg az újságíró —, csak azt nem tudom, mit ábrázol.

— Nem látja? Szőlőfürt vagyok! — dicsekedett a lány, mire az újságíró kedvesen ezt mondta:

— Akkor éppen jól kerültünk össze, mert én meg a sajtótól vagyok.

2.

Volt Szolnokon a Tisza partján egy kocsmáros, aki előszeretettel vizezte borait. Egyik törzsvendége egy alkalommal felfedezte ezt a borvizezést, és kimaradt a kocsmából.

Telt-múlt az idő, s hónapok múltán egyszer mégis bekukkantott az elmaradt vendég a régi kocsmába, mire a vendéglős nagy gaudiummal fogadta:

— Isten hozta, uram! Hát mégiscsak vissza tetszett térni hozzánk?

— Tudja, kocsmáros úr, úgy van vele az ember, hogy ki a Tisza vizét issza, vágyik annak szíve visza . . .

3.

A hegyaljai borpincék legtöbbjébe 80—100 lépcsőfok meredékein lehet lejutni. Egy vasárnap délután jókedvű társaság ereszkedett le az italok e meredélyes völgyébe, ahol késő estig nyakalták a tokaji hegy levét.

Sűrű, sötét éjszaka volt már, amikor nagynehezen felkapaszkodtak a legfelső lépcsőfokra, ahol azonban egyikük, aki legszorgalmasabban nyakalgatott odalent, hirtelen hanyatt vágódott, s a lépcsőtródlipályával tévesztvén össze, fejjel lefelé szánkózott vagy hatvan lépcsőfokot.

Egyszerre kijózanodott az egész társaság, és hanyatt-homlok rohantak le a pincébe, élettelenül fekvő társukhoz. Próbálgatták éleszt-getni, de sehogy sem sike-

rült. Végre is víz hiányában borral locsolgatták végig. Erre azután a halottnak vélt is megmozdult, és dühösen mordult rá locsolgató társára.

— A szàmba öntsd, te marha, ne a nyakamba!

(Győri Illés István gyűjtése)

Jucika kosarat dob

Pusztai Pál rajza

Fogadtatás

Szűr-Szabó József rajza

– Hajjaj, ezek nagy kölcsönt fognak igényelni!

(Történik valahol a nagyvilágban, egy kis cukrászdában. Egy ifjú lép be, a kiszolgáló kisasszony a törzsvendégnek kijáró mosollyal fogadja.)

IFJÚ: Helló, Gigi!

LÁNY: Helló, Bobbykám!

IFJÚ: Gint kérek.

LÁNY: Oké.

IFJÚ *(a kávéfőzőnőre néz):* Daisy?

LÁNY: Szabadnapos. Ez a helyettese.

IFJÚ: Csinoska. Hogy hívják?

LÁNY: Kitty.

IFJÚ: Mi van Dollyval? Őt sem látom.

LÁNY: Kivette a szabadságát. Bessyvel együtt valahol lubickol.

IFJÚ: Az új üzletvezetőnő hogy vált be?

LÁNY: Madeleine? Kedves, csak egy kicsit fenn hordja az orrát. Úgy látszik, megtanulta a dizőzünktől, hogy felvágósnak kell lenni.

FIÚ: Zsizsi nem felvágós, igaz, hogy nem is csinos. Ellentétben magával, kedves Gigi.

LÁNY: Thank you! *(Elmegy ginért.)*

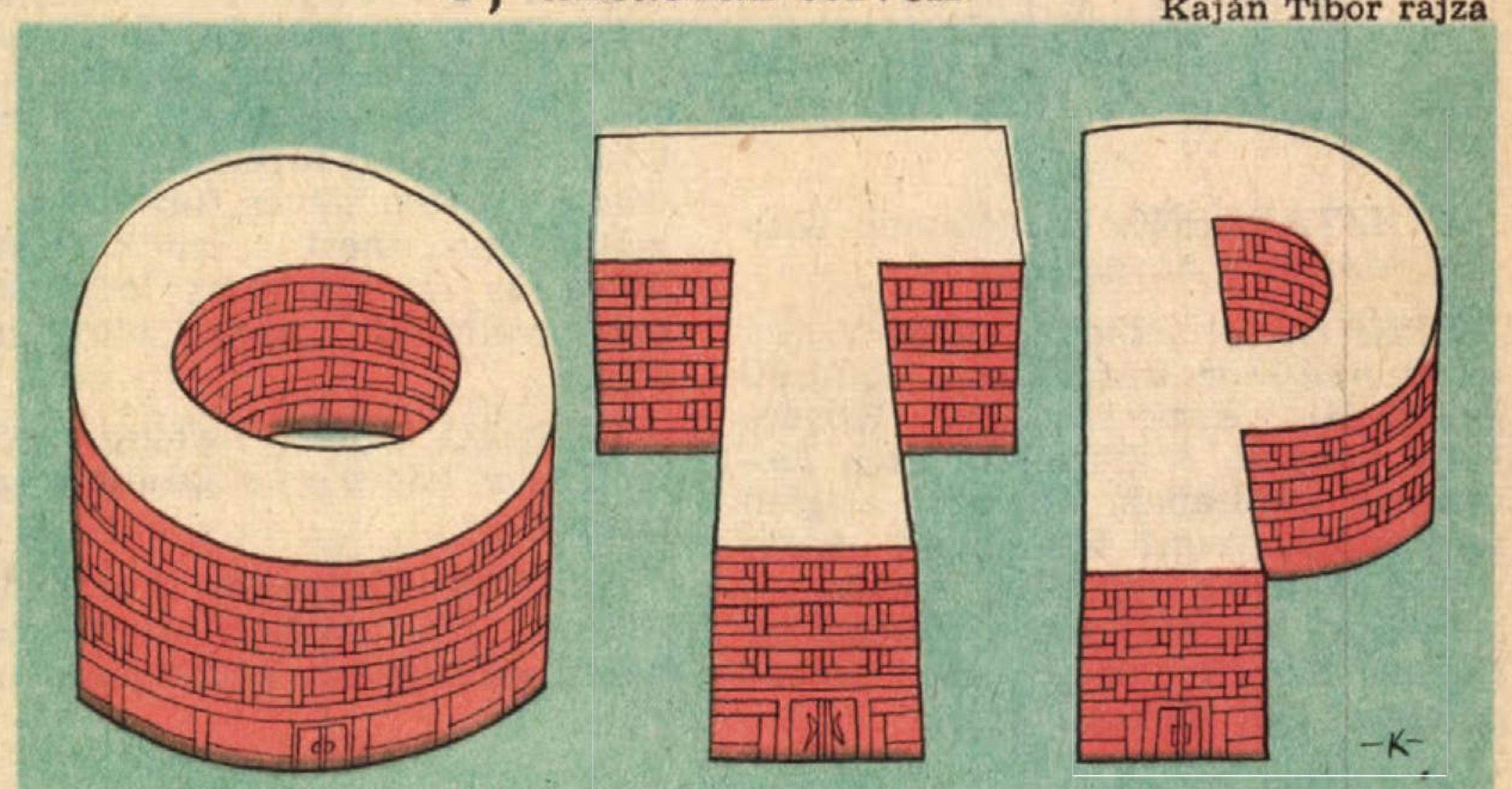
*

(A nyájas olvasó ne törje a fejét, hogy ez a párbeszéd a nagyvilág melyik részén zajlott le. Megnyugtatjuk, nem a londoni Sohóban, sem a New York-i Broadway környékén, hanem a magyar fővárosban, Budapesten, az V. kerületben. Ne tessék csodálkozni ezeken a leányzókon. Mi is csak azon csodálkozunk, hogyan találják meg szegények a névnapjukat a magyar naptárban?)

(s.)

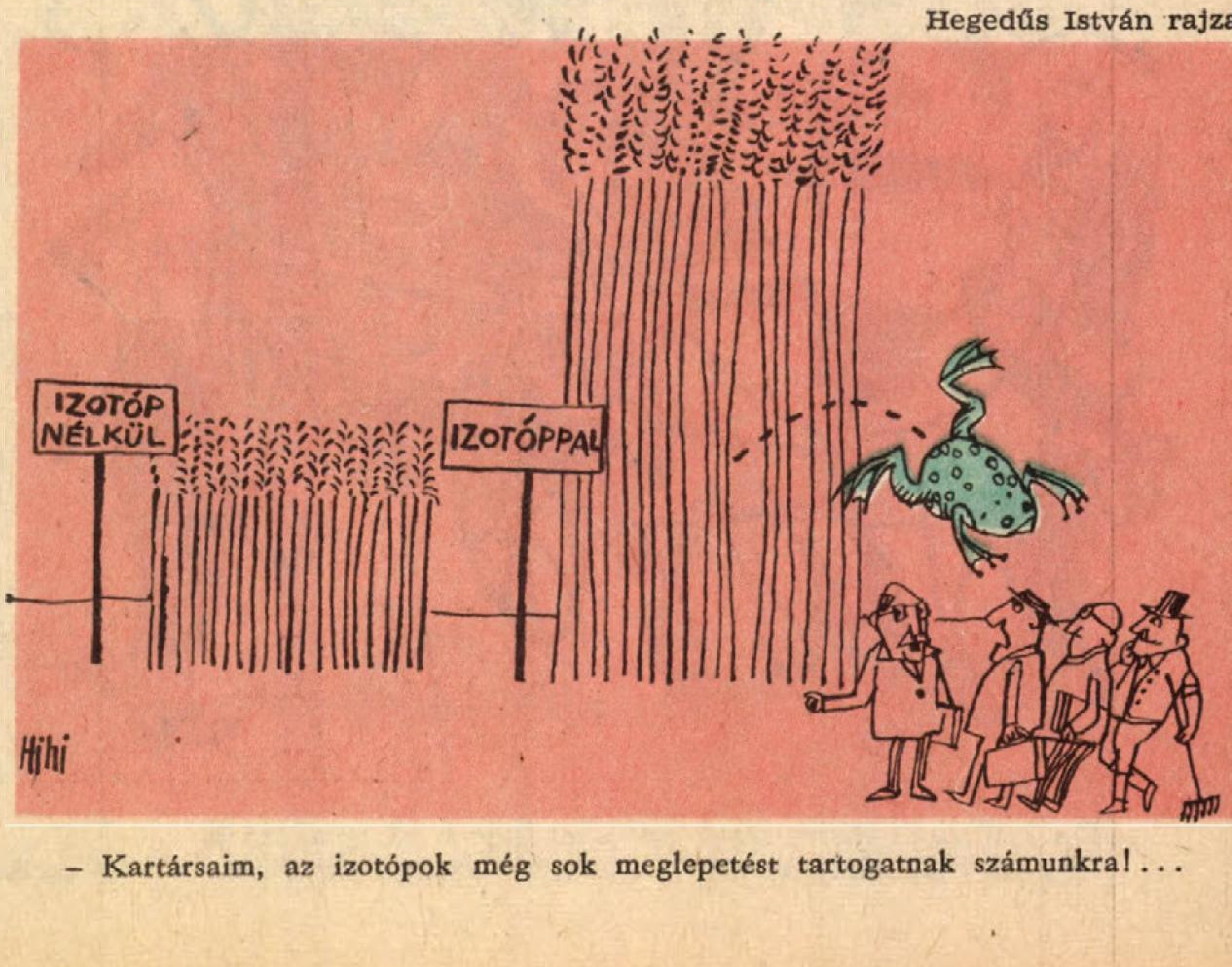
Új társasház-tervek

Kaján Tibor rajza

Kísérleti gazdaság

Hegedűs István rajza

– Kartársaim, az izotópok még sok meglepetést tartogatnak számunkra!...

LUDAS MATYI SZÍNPADA

UDVARIASSÁGI VETÉLKEDŐ

(Szín: a balatonmikulási büfé belseje. Modern, ízléses berendezés.)

VENDÉG *(gyors léptekkel be):* Jónapot!

PÉNZTÁROSNŐ, PRESSZÓSNŐ, CSAPOS *(kórusban):* Isten hozta, kedves vendégünk!

VENDÉG *(pillanatig döbbenten néz rájuk, aztán a pénztárhoz siet):* Egy korsó világos, két sóskifli.

PÉNZTÁROSNŐ: Máris, kérem. Húszast kaptam. Tessék... Szíveskedjék utánaszámolni, bár nálunk a kedves vendégek felszólamlásait a pénztártól való távozás után is teljes mértékben akceptáljuk.

VENDÉG: Magának látatlanban is elhiszem.

PÉNZTÁROSNŐ: Egyébként Kulcsár Margit a nevem.

VENDÉG *(álmélkodva visszafordul, kezet nyújt az üvegablak nyílásán keresztül):* Kezitcsókolom. Kovács Pista vagyok. A barátaim csak Kovácsnak szólítanak. Mit szól, milyen szép időnk van? Mit csinál zárás után? *(Fejéhez kap.)* Jaj, elkésem a következő leosztást, majd legközelebb folytatjuk. *(Rohan a süteményes polchoz.)* Két sóskiflit kérek!

PRESSZÓSNŐ: Aprószemcsés kristályszerkezetű sóval parancsolja, vagy nagyszeművel? Talán a világosabbakból? Netán egy világost, egy barnát? Tessék nyugodtan válogatni. Nyomogatni is szabad.

VENDÉG *(türelmetlenül):* Akármilyen két kiflit, csak adja már, mert príma lapjárásom van.

PRESSZÓSNŐ: Parancsoljon akkor ezt a párat. Fogyassza jó egészséggel. Engem Kelemen Ágnesnek hívnak. Tíz éve állok a közönség szolgálatában.

VENDÉG: Meg is látszik... izé... bocsánat, örvendek, Kovács vagyok. *(Félre:)* Hogy buknak itt rám a nők. *(Menet közben falva a kifliket, az italpulthoz siet, és odaadja a blokkot a csaposnak.)* Egy korsó világost.

CSAPOS: Értettem, kérem. *(Kiméri a sört, a vendég elébe teszi, aztán visszaveszi, kis tányért helyez alája, úgy tolja ismét vissza. Amikor a vendég utána nyúl, szelíd-gyengéden elhúzza előle.)* Kis türelem, kedves vendég. Felhívom szíves figyelmét, hogy lassan igya, mert sörünk felettébb hideg, és vigasztalanok lennénk, ha torokgyulladást vagy hörghurutot kapna.

VENDÉG: Kösz... *(Türelmetlenül melengeti két marka között a söröspoharat.)*

CSAPOS: Ha esetleg uraságod túlzottnak találja a hab arányát a nedűhöz viszonyítva, készségesen utána töltök.

VENDÉG *(riadtan védelmezi poharát):* Ne bántsa, pont így szeretem. Ihatom már?

CSAPOS *(mosolyogva bólint, hogy lehet):* Ízlik?

VENDÉG: Öhöm.

CSAPOS: Ennek kimondhatatlanul örülök. Az én nevem Galuska István.

VENDÉG *(már megszokta a bemutatkozósdit. Kezet nyújt):* Kovács.

CSAPOS: Ha meg nem sértem, kérdeznék valamit a kedves vendégtől.

VENDÉG *(kiitta sörét, már menne vissza az ulti-partihoz):* Csak gyorsan!

CSAPOS: Találkozott-e már kedves vendégünk a környékbeli vendéglátóipari üzemek valamelyikében olyan udvarias és előzékeny kiszolgálással, mint nálunk?

VENDÉG: Becsszóra nem! Hódolatom, és már futok is.

CSAPOS: Csak egy pillanatra! Arról van szó, hogy udvariassági versenyben vagyunk, és néhány cinikus fráter̈től eltekintve, a kedves

vendégek a Dicséret Könyvbe mindig beírják az itteni kiszolgálással kapcsolatos elismerő megjegyzéseiket. Általában név szerint illetik dicsérő szavakkal ezen büfé áldozatkész dolgozóit. Ezt csak úgy megemlítem, mert prémium-feltétel.

VENDÉG: Sajnos, ez egyszer nem érek rá, nyerésben vagyok. Legközelebb teleírom maguknak az egész könyvet. Viszlát!

CSAPOS *(előjön a pult mögül, kezét köpenyébe törülgeti. Elállja az utat. Vészjósló udvariassággal):* Úgy értsem, hogy a kedves vendég kutyába sem veszi dolgozóink ügybuzgalmát, iparkodását, fáradozásait?!

VENDÉG: Dehogyis nem veszem kutyába! De értse meg, főnököm, sietnem kell!

CSAPOS *(feltűri ingujját, szódásüveget rak a keze ügyébe):* Apropó, sietés! Elnézést kérek, de hová vezet ez a nagy sietés? Mert mi történt a minap is?! Egy elvetemült huligán vonakodott a dicsérő szavak bejegyzésétől. Ő is sietett. És mit tesz isten? Amint menne kifelé, fejjel nekiesik a pultnak, onnan bezuhan az asztal alá, és ráadásul a bejárati ajtó is a hátára pottyan. Három mentőautó vitte el! Most már írna boldogan a szerencsétlen, dehát gipszben van tetőtől talpig. Ne haragudjon, kedves vendég, e rövid történelmi visszapillantásért. Már nem is rabolom tovább a drága idejét, viszontlátásra.

VENDÉG: Tudja mit? Hozza azt a Dicséret Könyvet!

Kürti András

Fel a fővárosba!

Szegő Gizi rajza

– De Jani bácsi! Hiszen maga volt a mi legjobb állatgondozónk.
– Mit csináljak, elnök elvtárs? Lottó-öröklakást nyertem Pesten a Váci utcában!

SZÁMÍTÁSI HIBA

I.

— A kettes számú szalag, amelyen húsz fő dolgozik, át fog térni a melegvarrógépváltásra! — adja ki utasítását Bronz Béla, a Csitri- és Kamaszruhagyár üzemvezetője. — Számításaink szerint, ha az egyes műszak dolgozói munkaidejük végén nem rakják el a félbenhagyott kötényeket, három egész kéttized százalékkal emelkedni fog a köténytermelésünk!

II.

Húsz varrógép kattog, berreg egymás mögött, húsz női fő hajol a félkész, illetve negyed- vagy nyolcadkész — a szalag másik vége felé pedig háromnegyedkész csitri-kötények fölé.

— Na, lányok, ma már nem kell elpakolnunk! — mondja Lestyákné, a szalagvezető.

Két órakor mindenki otthagyja a gépét, és átadja helyét a következő műszak húsz dolgozójának. Bronz Béla, az üzemvezető ott áll, és ellenőrzi a melegvarrógépváltást. Zsebéből hőmérőt húz elő, és sorra odadugja a gépek tengelyéhez. Elégedetten bólint: minden rendben, a varrógépek elég melegek.

III.

Két óra egy perc.

Berki Piroska, a délutános műszak zsebfelvarrója, az utolsó előtti gépnél fitymálva méregeti a váltótársa által félbenhagyott munkát:

— Szép kis zsebfelvarrás az ilyen! — szól, majd vállat vonva néhány öltést tesz a kötényen, és továbbadja a gombfelvarrónak.

IV.

Este, kilenc óra ötvenkilenc perc.

Rózsadombi Kati, gombfelvarrónő az órára pillant, és megremeg. Pár perc múlva kiléphet a gyár kapuján, és ott... ott várni fogja Zoli... Milyen isteni magas, vállas az a fiú!

Kati a három utolsó gombot fordítva varrja föl. Amikor észreveszi, megszokásból bosszankodik, de aztán eszébe jut, hogy mától az ilyesmi nem számít, ezt a kötényt már az éjszakai műszak meósának kell átvenni...

V.

Az éjszakai műszak meósa káromkodva ad vissza a szalag vezetőjének tizenkilenc darab kötényt. A szalag vezetője mérgesen veszi át a kötényeket, és a meós modorát:

— Mi javítgassuk a mások hibáit? Hogy az a...

VI.

Másnap délután két órakor Tóthné megfogja váltótársának, Berki Piroskának a karját:

— Mit mondtál te tegnap az én munkámra, mi? Hogy szép kis zsebfelvarrás az ilyen? Még te mersz beszélni, aki azt se tudod, melyik a tű, melyik a cérna! Hiszen azokat a zsebeket, amiket te varrsz föl, a legkisebb szél is leviszi a kötényről!

És a meleg varrógépen kívül még néhány meleg szót is váltanak.

VII.

Következő nap reggel.

— Mi szakemberek vagyunk! — üvölt Lestyákné az éjszakás műszak vezetőjére. — Mi igyuk meg a ti kontár munkátok levét?!

VIII.

— Hát ez fantasztikus! Hogy ezek mit művelnek a délután leple alatt!

IX.

— Hej, az anyátok ne sirasson!... Na, de ha nekünk javítgatni kell a mások hibáit, mások is javítgassák a mienket! Majd mi megmutatjuk!... Lányok, asszonyok! A műszak vége felé a kantárokat a kötény aljára varrni!

X.

Bronz Béla üzemvezető értetlenül nézi a kimutatásokat. A legutóbbi három műszak termelése harmincöt százalékkal csökkent, ezzel szemben a cérnafogyasztás negyven kilométerrel emelkedett.

Pedig a számítások helyesek: 3-szori melegváltás, az varrógépenként 5 perc, 20 főnél, illetve 3-szor 20 főnél, azaz 60 főnél...

— Talán valamit számításon kívül hagytam? — kérdi önmagától kétségbeesetten. — Nézzük csak... háromszor húsz fő, az hatvan fő...

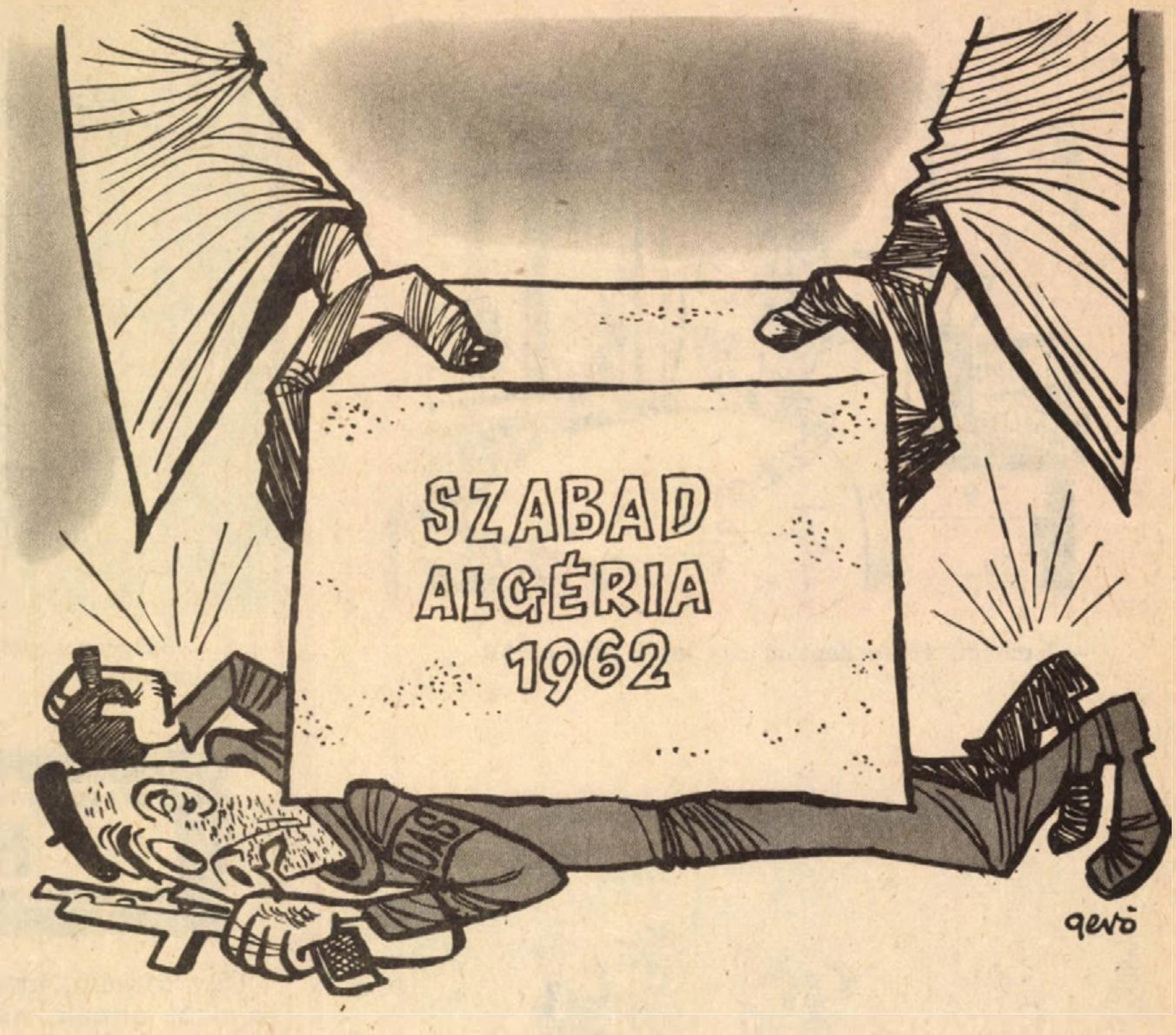
És ebben a pillanatban meghökkentő gondolata támad.

Lehetséges, hogy ezeknek a fejeknek a belsejével is törődni kellene?

Dunai Ferenc

Alapkőletétel

Gerő Sándor rajza

Vannak Egészen Furcsa Dolgok

Mibe kerül Szent Dávid fülének tisztítása?

Az „Associated Press" hírügynökség érdemesnek tartja idézni az egyik angol vidéki egyházi újság rövid közleményét, amelyben egy ismeretlen művész részletezi, hogy mennyit számított fel egy templomi festmény restaurálásáért. Az egyes tételek a következők:

Gábriel arkangyal szárnyainak kijavítása és újraaranyozása 6 shilling.

Szent Dávid füleinek kitisztítása 2 shilling.

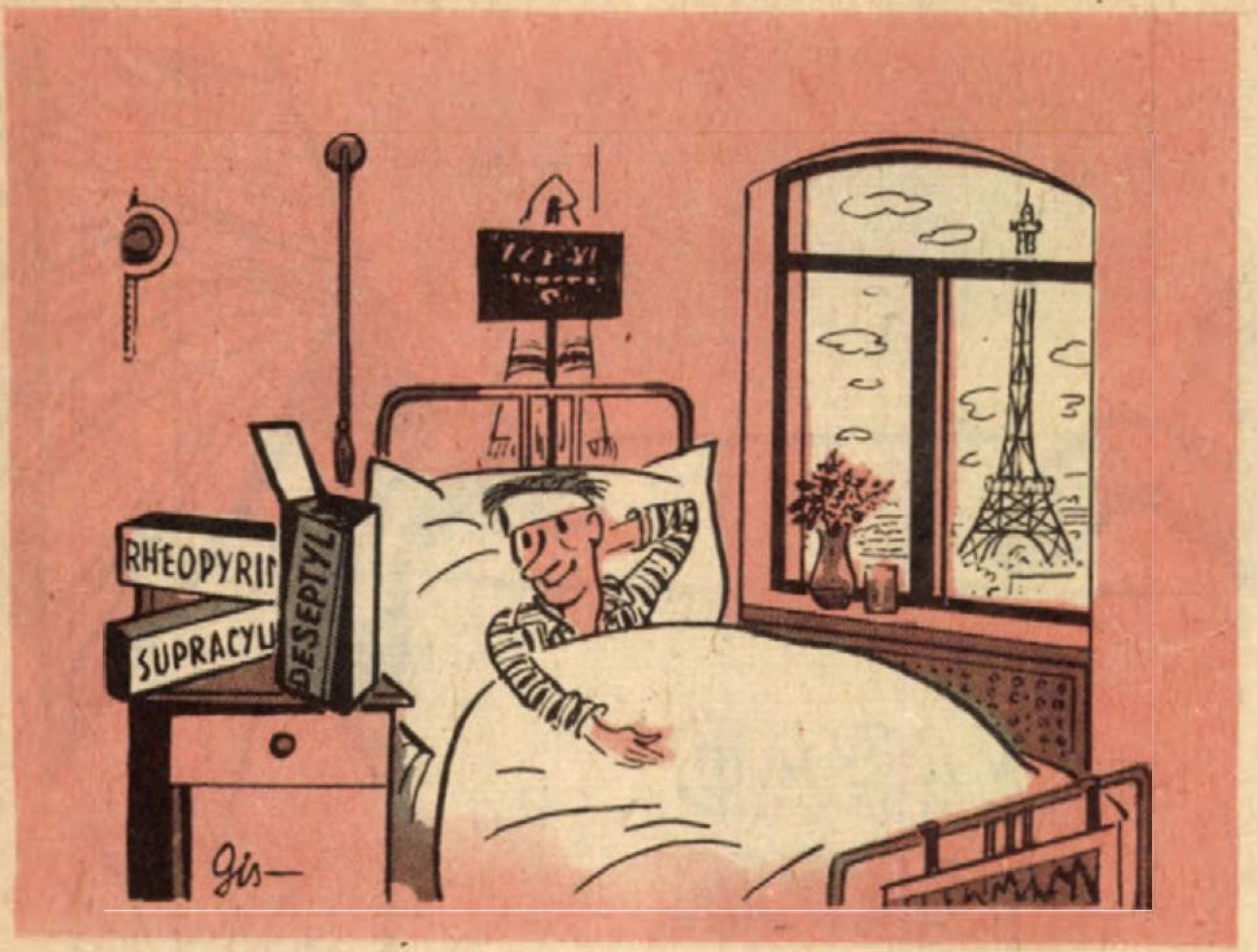
A mennyország felújítása, a csillagok rendbehozatala, és a Hold átfényesítése 7 shilling.

Poncius Pilátus felfrissítése, új szalagok a kalapjára 8 shilling.

Ez a szerény számla azt bizonyítja, hogy a világegyetem karbantartása nem is drága mulatság.

Gyógyszer-export Nyugatra

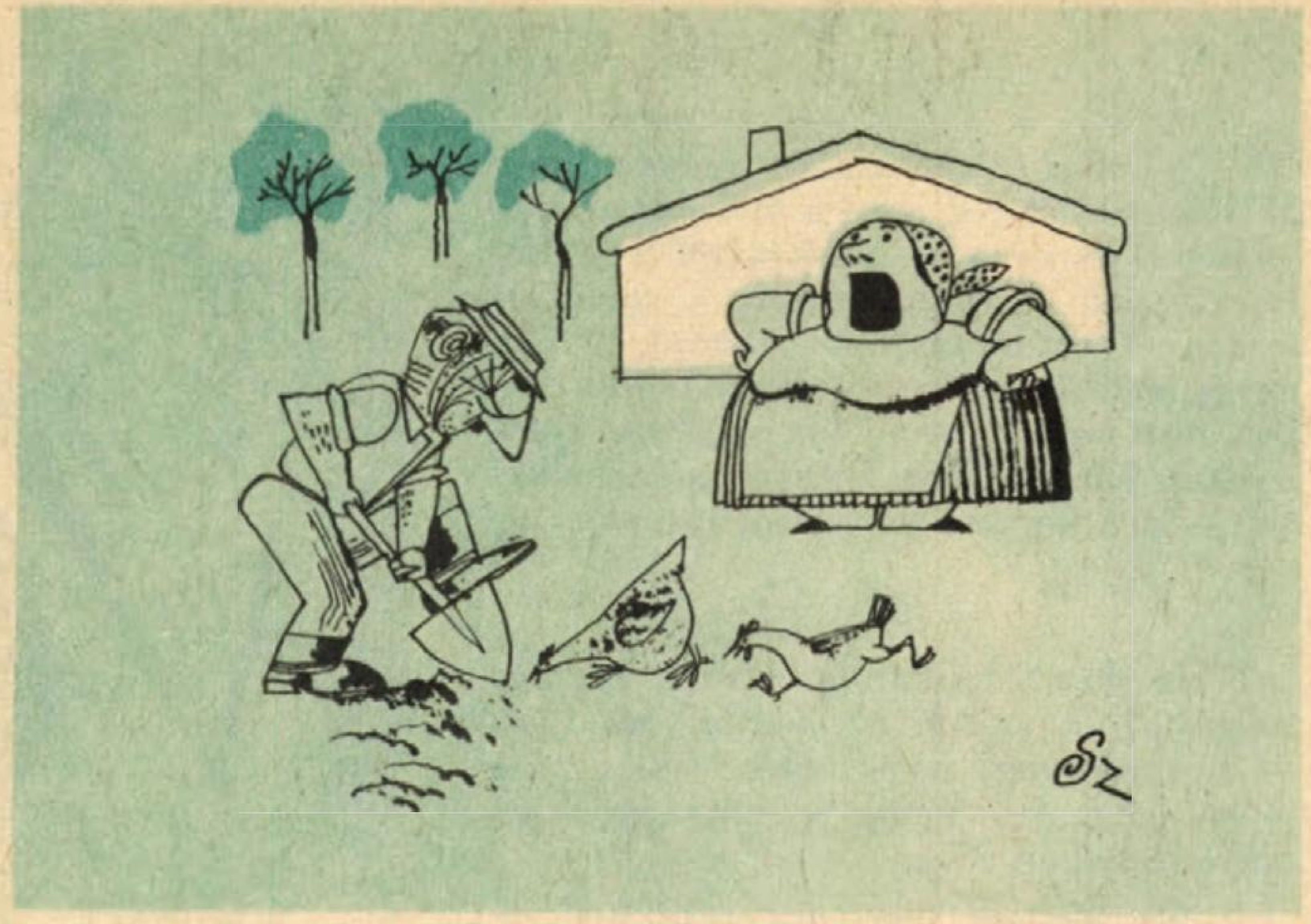
Szegő Gizi rajza

– Istenem, végre kaptam egy kis jóféle hazait...

Mindenütt találnak...

Szűr-Szabó József rajza

– Szégyen, gyalázat, hogy nem tudsz valami őskori leletre bukkanni!

Szabadságon a főnök

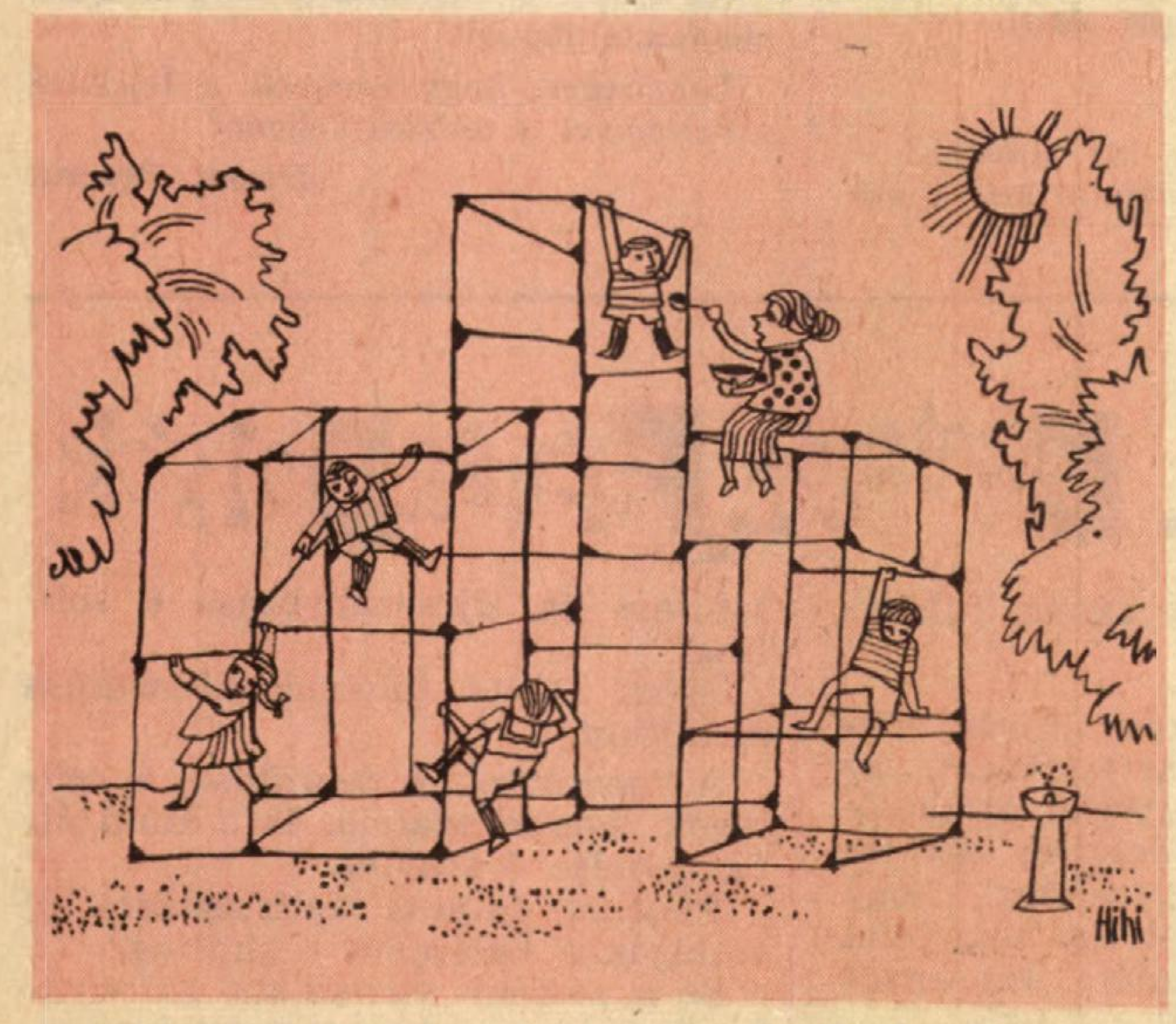
Pusztai Pál rajza

avagy: elment a macska, cincognak az egerek.

Mászóka

Hegedűs István rajza

– Pistike, ettől a spenóttól csak erősebb leszel!...

HEURÉKA!..

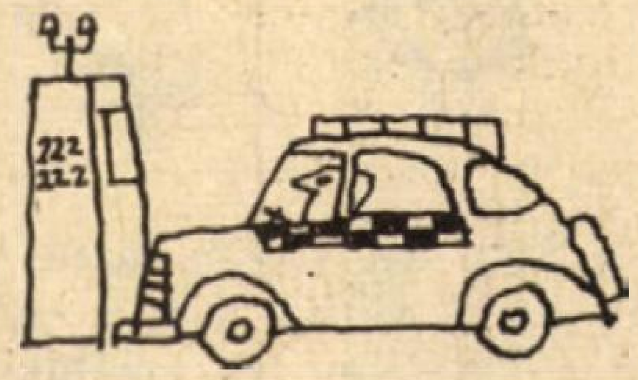
Úgy hiszem, megtaláltam az okát annak, miért nem készítünk izgalmas, kalandos, bűnügyi filmeket. A mi művészi törekvéseink ugyanis a valóságábrázolás jegyében keletkeznek, már pedig az efféle filmek követelte bűnüldözést nálunk egyszerűen nem lehetne hitelesen, reálisan ábrázolni.

Közismert dolog például minden kalandos filmben egy bizonyos üldözési jelenet, mely abból áll, hogy a merénylő vagy a bűnös gépkocsijába veti magát, az őt üldöző detektív, esetleg újságíró pedig erre int egy éppen arra haladó taxinak, és űzőbe veszi a gonosztevőt. Hogyan kellene azonban a valóságnak megfelelően magyar filmben ábrázolni egy ilyen szituációt:

Az üldöző villámgyorsan körülnéz, hogy intsen egy taxinak, de sehol sem lát taxit. Habozás nélkül a néhány lépésre levő nyilvá-

nos telefonfülkébe ugrik, hogy taxit rendeljen, de a készülék elnyeli az érméjét. Az üldöző azonban nem csügged. Egy ugrással a dohányos boltban terem, hogy érmét vásároljon, de a trafikos nem tart érmét. A szemközti trafikban talál érmét is, telefont is, csak meg kell várja, hogy előtte egy hölgy befejezze a telefonozást. Habozás nélkül hívja a 22—22—22-őt, de azt nem veszik fel. A gazfickónak is volt magához való esze, hogy éppen csúcsforgalmi időben oldott kereket. Az üldöző azonban nem olyan fából van faragva! Megvárja, míg jelentkezik a telefonhívó. A kisasszony közli vele, hogy csak Soroksárról indíthatja a taxit, beljebb nincs. Az üldöző nem kér belőle, visz-

szafut az utcára, új módszert keres. Leállítja az első arra haladó autót, és megkéri, iramodjon vele az eltűnt bűnös után. A gépkocsi vezetője szívélyesen segítségére van, és felajánlja, menjenek be a központba, hogy menetlevelére fölvehesse az üldöző nevét. Ő azonban ezzel sem akar időt veszíteni, autóbusszal kívánja követni az alig félórája egérutat nyert ellenfelet. Az autóbuszmegállót azonban áthelyezték. Mikor pedig megtalálja a megállót, és feljut a buszra, az autóbusz nem indul el, vita van. Egy középkorú férfi felszállt ugyanis a leszállók részére rendszeresített ajtón, és arra hivatkozik, hogy állapotos.

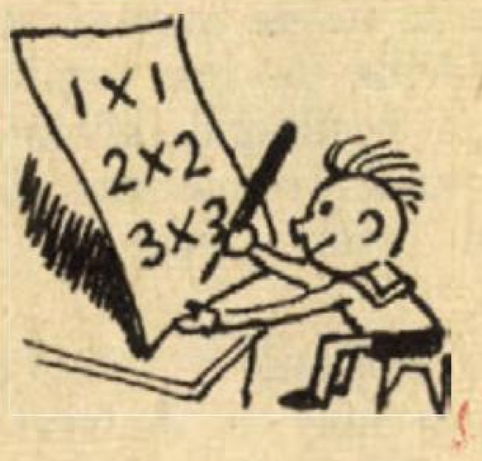
Értem tehát, miért nincs nálunk izgalmas bűnügyi film. De miért nem csinálunk jó burleszk-filmeket?

S. P.

Ezt olvastuk

Tíz nehéz esztendő

A Rádió és TV Újság szerint „aki 10. életévétől naponta átlag 4 órát tölt a TV-készülék előtt, hetven éves korára 10 évet szen-

telt a TV-nézésnek — számította ki egy *ráérő statisztikus*." Miután az egyszerű szorzási műveletet bármelyik általános iskolai tanuló fél perc alatt elvégzi, úgy véljük, hogy a statisztikusnak nem kellett szabadságidejéből kiszakítani a számításra fordított időt.

Öreg ember nem vén ember

Az Ország-Világ érdekes riportot közölt egy csillagász-öregúrról, aki amatőr alapon, saját kedvtelésére foglalkozik immár fél évszázada a csillagok figyelésével. Az öregúr elárulta a riport készítőjének, mennyi mindenkit ismert hosszú élete során, s még Sobri Jóska alvezérétől, Milfait Ferenctől kapott taplót ajándékba annak idején. Miután a jeles alvezért 1836 karácsonyán sajnálatos körülmények között felkötötték, az öreg csillagász komoly csillagászati kort ért meg.

Városrendezés

Hírt adott az Esti Hírlap arról, hogy az Alagút budai oldalán összeütközött két gépjármű. A hírből arra következtethetünk, hogy az Alagút másik oldalát nemrégen Pestre tolták.

Biológiai probléma

A Világosság a haszonállatok tenyésztésével kapcsolatosan felemlíti: „Egyelőre még nehéz felmérni, mennyivel több húst, tejet, vajat, gyapotot és tojást termelhetünk majd, ha rájövünk, hogyan kell mesterségesen tenyészteni a szükséges nemű állatokat."

A tudósok most bizonyára azt vizsgálják meg, hogy a gyapot-állatkának híme

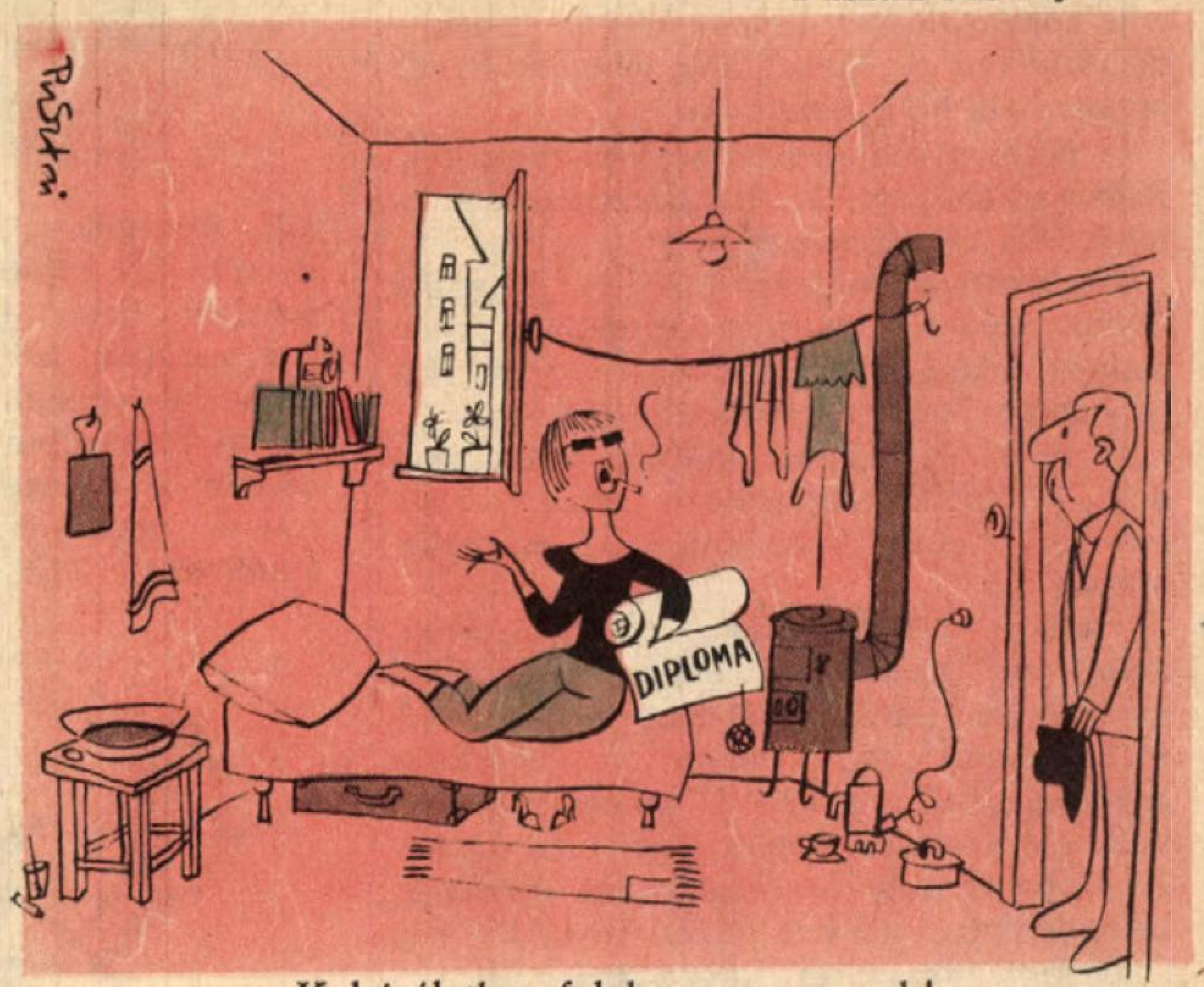

vagy nősténye szolgáltatja-e a több gyapotot? Eldöntésre vár azonkívül az a kérdés is, hogy melyek a szükségtelen nemű állatok.

Dr. Árgus

Városi gőg

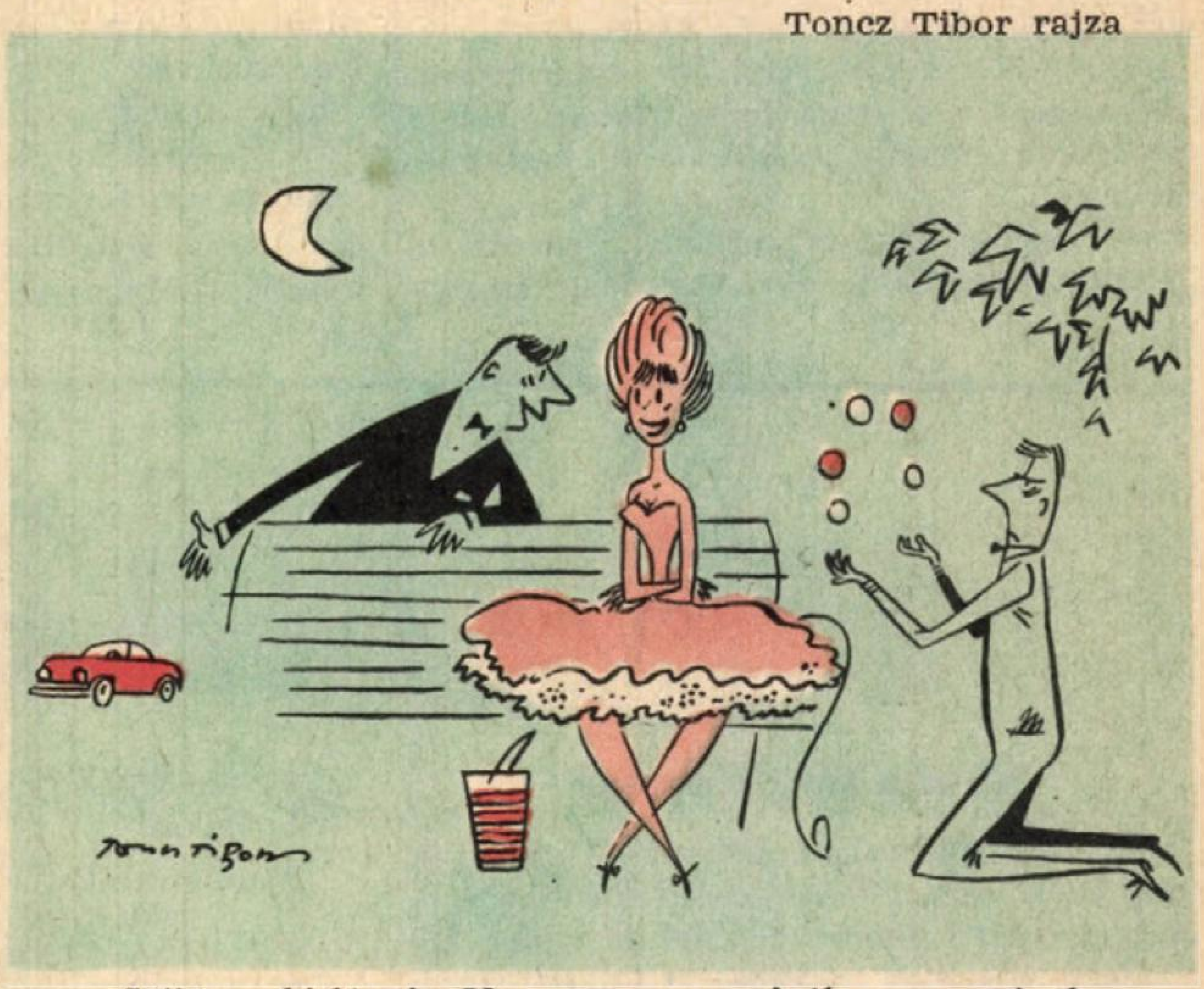
Pusztai Pál rajza

– Kultúrálatlan faluba nem megyek!

Vetélkedő

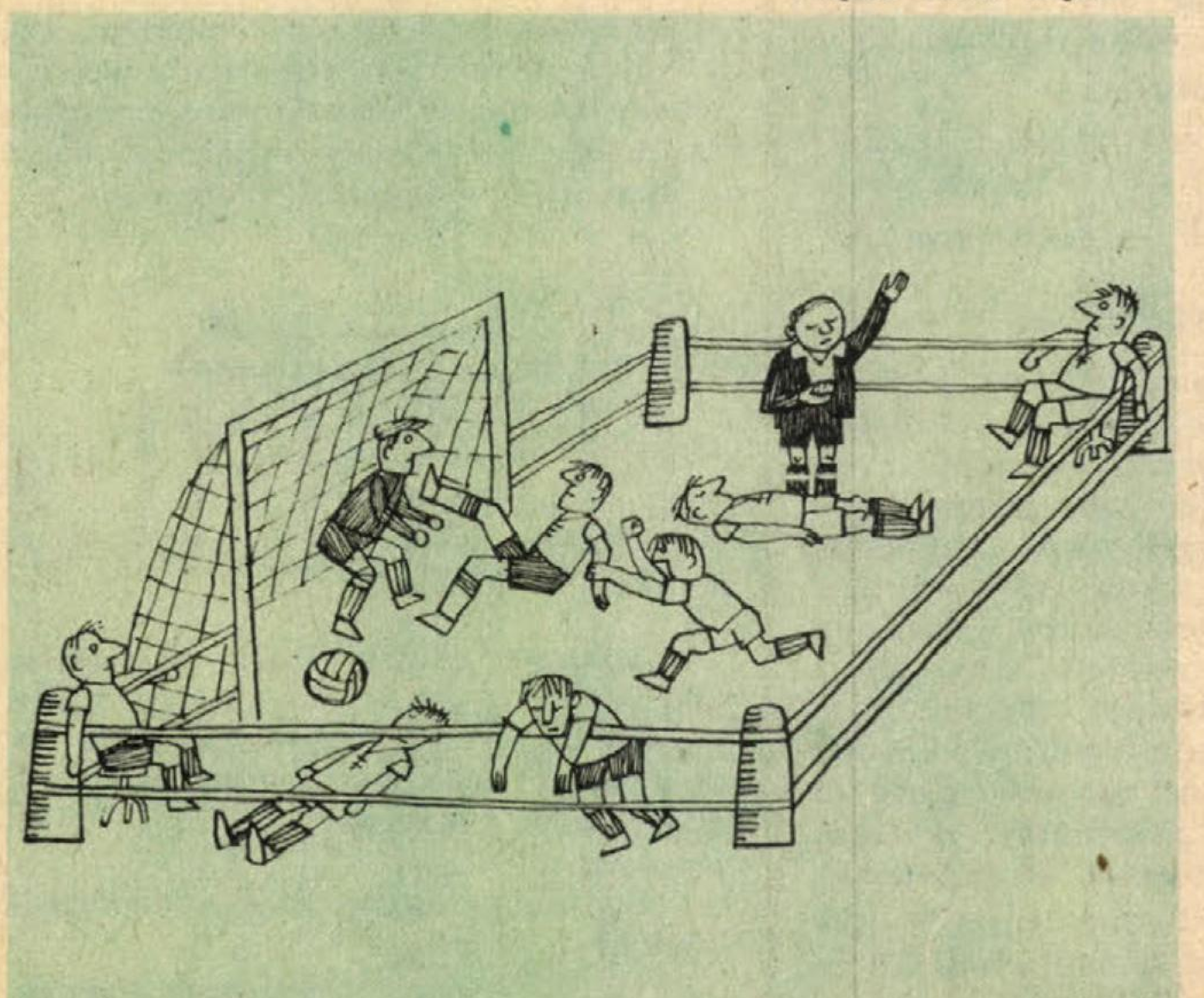
Toncz Tibor rajza

– Jöjjön, kislány! Ugyanezt megcsinálom magának a kocsimban!

A 16-oson belül

Kaján Tibor rajza

Sürgős üzenet a Fővárosi Tanácshoz

Erdei Sándor rajza

Örök fiatalság

Minap épp a Belvárosban sétifikáltam, élvezve a napfényt, és a gyönyörűen renovált nőket, amikor szembe jött N. Károlyné (született S. Maca), rég nem látott, de javakorbeli hölgyismerősöm.

– Kísérjen fel doktor Stopvájszhoz, legalább addig egy kicsit elbeszélgetünk – tanácsolta csicseregve.

Útközben megtudtam, hogy dr. Stopvájsz Ödön, Szép Heléna-díjas kozmetikus, nemzetközi tekintély a szakmában, és N. Károlynénak Toncsi, a barátnője ajánlotta.

– Állítólag originál külföldi szerei vannak – mondta ábrándosan Maca. – Ma már a tudomány csodákra is képes, hálistennek...

Ezalatt megérkeztünk a műintézetbe, amely egy áruházzá átalakított félemeleti garzonlakás fürdőszobájában székelt. (A főzőfülkében napszemüveg manufaktúrát rendeztek be, s a hallból pedig árubemutató mintatermet csinált egy bizsu-király. A szobát a főbérlő megtartotta magának, mert kellett a hely a kanáritenyésztéshez.)

Doktor Stopvájsz udvariasan, de a szakember hűvös objektivitásával fogadott minket kétes tisztaságú üvegcséi és tubusai között.

– Önök egykorúak, de a hölgy fiatalabbnak szeretne látszani a kedves férjénél, ami teljesen érthető, ugyebár!

Maca persze majd elolvadt, mert testvérek között is a nagynénim lehetne. De a professzor nem hagyott időt az érzékenykedésre..

– Tegnap kaptam néhány pompás új dolgot Alaszkából, egy volt tanítványomtól. Képzelheti, hogy milyen rumlis az ilyesmit ide eljuttatni... Egy norvég stewardess hozta duplafedelű melltartóban! Azt eszükbe se jutott megnézni, hehehe! Montreáli eszkimó szabadalom! Tiszta, békebeli fókazsírból készült. A leghervadtabb arcbőrt is pillanatok alatt üdévé és ruganyossá varázsolja. Kamillateában feloldva hajnövesztő. Már Brigitte Bardot és Sophia

Loren is írtak, hogy küldjek nekik belőle!

Meghatottan kotort elő valahonnan egy magazinból kivágott, kissé elhasznált Lollobrigida-képet, amelyre ez volt írva tintaceruzával: „Stopvájsz mesternek emlékül a feledhetetlen kenőcsért, Marina Vlady". – Egy teljes kúrához szükséges adag csupán 336 forint!

S egy tégelyből kezdett kikotorni kávéskanállal valami gusztustalan pépet. Látva tétovázásomat, megjegyezte, hogy ezt a szert rendkívül jutányos, mondhatni, reklámáron bocsátja rendelkezésünkre, de vannak raktáron másfajta, hasonlóan igényes gyártmányok is, ha azok inkább megfelelnek, neki teljesen mindegy, ámbár a nagyságos asszonyhoz szerinte ez passzol a legjobban. Ha mégis mást parancsolunk, pillanatnyilag szolgálhat radioaktív kebeldúsító porral (rio de janeirói szabadalom!), szintetikus szuperfogyasztó tablettákkal (melbournei szabadalom!), és ultraviolet szőrtelenítő krémmel (hong-kongi szabadalom!), persze, ezek mind ötszáz forinton felüli márkás készítmények...

Ekkor azt mondtam: – Tudja mit, doktor úr, maradjunk mégis inkább az eszkimó izénél. Az biztos jót fog tenni a feleségemnek. Én is rendkívül kíváncsi vagyok rá, mert mint vegyészmérnök, már régóta szerettem volna elemezni eredeti fókazsírt.

Dr. Stopvájsz elsápadt: – Ha ön kolléga, akkor egész más a helyzet, akkor önnek 336 forint helyett természetesen csak három forint hatvan filléres önköltségi árat számítok – mondta rosszkedvű lelkesedéssel.

Maca repesve fizette ki a bagatell összeget, de a kapuban fejcsóválva megjegyezte: – Nem volt szép, amit csinált. Tudtommal a Műegyetemnek soha még a tájékára sem szagolt, hogyan állíthatta mégis azt, hogy maga vegyészmérnök?

– Pesti szabadalom! – válaszoltam szelíden.

Dalmáth Ferenc

Tengerparti történetkék

Skót a tengerparton

Ötletes újdonságot fedeztem fel egyik nap ezen a kis atlanti-óceáni fürdőhelyen, a tengerparti sétányon. Doboz alakú készülék, vaslábra erősítve. GUIDE PARLANT a neve, vagyis beszélő útbaigazító. Az ember bedob egy százfrankost, aztán csavar egyet egy gombon, hogy mit akar hallani, aztán csavar még egyet egy másik gombon, hogy milyen nyelven. Három témakörből felel a gép: a vidék történetéből, a város érdekességeiből és a tájék leírásából. Négy nyelven tud: franciául, angolul, hollandul és németül.

Tegnap arra sétálok egy angol lánnyal. Alig páran lézengenek csak, nehezen akar megindulni a szezon. Már messziről észreveszem, hogy egy látcsővel, fényképezőgéppel felszerelt férfi álldogál a tudós gép mellett, s jól megnéz mindenkit, aki elmegy előtte. A másik oldalon, egy kávéház teraszán, egy WURLITZER bömböl valami új slágert. A lány félhangon, angolul énekli a szöveget.

A férfi felfülel az angol szóra, s odalép hozzánk.

— Nem társulnának be meghallgatni a készüléket?

Betársulunk.

ODILE

Az a bizonyos francia szellemesség nincs korhatárhoz kötve.

Tavaly, amikor egyszer hideg, szeles időben fürödtem, odajött a víz széléhez egy kislány.

— Te bolond, megfázol! — kiáltotta.

Így ismerkedtem össze Odile-lal.

Az idén is találkoztunk.

— Kész hölgy lett belőled, tudod? Hány éves is vagy? — kérdeztem.

— Kilenc — feleli. — Mint *tavaly.*

Nyelvtudás, ó!

Azt hiszem, az angolok és a franciák állnak legínkább hadilábon a nyelvtudással. Abban a szállóban, ahol lakom, sok az angol futóvendég. Este érkeznek kocsival, másnap reggel mennek tovább. Minden társaságban van egy, aki „beszél" franciául, ő veszi kézbe az étlapot, és magyaráz a többieknek. Aztán jön a „tulaj" fia, aki „beszél" angolul, és a bölcs angol megrendeli nála a vacsorát. S úgy az angol, mint monsieur Christen rém büszkék, hogy megértették egymást. Persze előfordulnak néha félreértések.

A napokban egy hattagú társaság szóvivője kézzel-lábbal hideg csirkét rendelt.

— Yes — felelte fölényes mosollyal monsieur Christen.

S mivel a kiszolgálás gyors, perceken belül megérkezett egy hatalmas tál frissen sült hal.

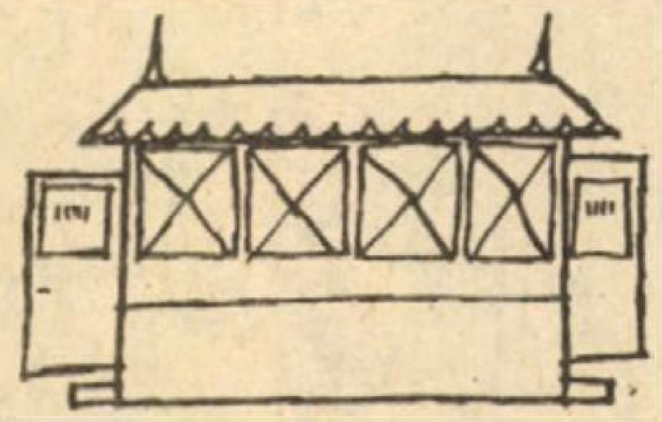
A szóvivő elkomorodott, de rögtön kivágta magát:

— Úgy állapodtunk meg monsieur Christen-nel, hogyha a csirke nem lenne kifogástalan, akkor halat kapunk.

A társaság elismerően bólogatott. Hát hogyne, mikor a barátjuk ilyen hosszú és alapos tárgyalást folytatott le francia nyelven! Enni kezdték a halat.

Demokrácia

Egy házaspárral ülök a homokban, s a férfival a demokrácia fogalmáról beszélgetünk. Az asszony egy film-magazint olvas. A férfi lassan kezdi megérteni, hogy mi is a mi demokráciánk alapja.

Az asszony egyszer csak félretolja a lapot.

— Mondja — kérdezi tőlem —, az utcai illemhely használatáért maguknál is kell fizetniük a nőknek?

— Igen.

— Hát akkor süssék meg a demokráciájukat!

Fendrik Ferenc

Pesti tudósítónktól...

A fiatalember egy kiskutyát vezet. Találkozik egy barátjával. Büszkén kérdezi tőle:

— Mit szólsz, milyen kutya?

— Állati! — hangzik a válasz.

*

Egy barátom megkért arra, hogy tegyem szóvá a Patyolat hiányosságait. Mivel a Patyolatról sohasem jelenik meg humoros írás, készségesen vállal-

tam a feladatot, s ezennel megírom, hogy a Patyolat a tudomány jelenlegi fokán nem képes gyümölcsfoltot, kávéfoltot és étolajfoltot kivenni a ruhákból, de remélhető, hogy a Marsba jutás előtt az emberi géniusz még ezeket a problémákat is megoldja.

Addig is szükség van azonban a közönség fegyelmezett magatartására, a tisztítóvállalatokkal való együttműködésére. Magam is felkérem polgártársaimat, hogy másfajta foltokat ejtsenek ruháikon.

*

Füstszűrős cigarettákat készít nagy mennyiségben a Lágymányosi dohánygyár. A füstszűrős cigaretták óvják a dohányzó egészségét az ártalmas füsttől. Véleményem szerint ezen a téren még van szerepe az újító találékonyságnak.

Bizonyára lehetne füstzáróval felszerelt cigarettát is tervezni, a füstöt megfelelő berendezés segítségével úgy elvezetni, hogy a tüdőbe semmi se jusson belőle. Vagy hogy a főváros levegője se szennyeződjék, a gyártott cigarettamennyiséget központi helyen, földalatti üregben kellene elégetni, esetleg nem gyártani cigarettát, és az így megtakarított összeget az antialkoholista propaganda céljaira fordítani.

*

Nagy örömmel olvastam, hogy egy ausztráliai orgonaépítő mester a világ legnagyobb orgonáján dolgozik, s már eddig 800 kilométer hosszú drótot használt fel művéhez.

Végre valaki valami nagyot akar alkotni!

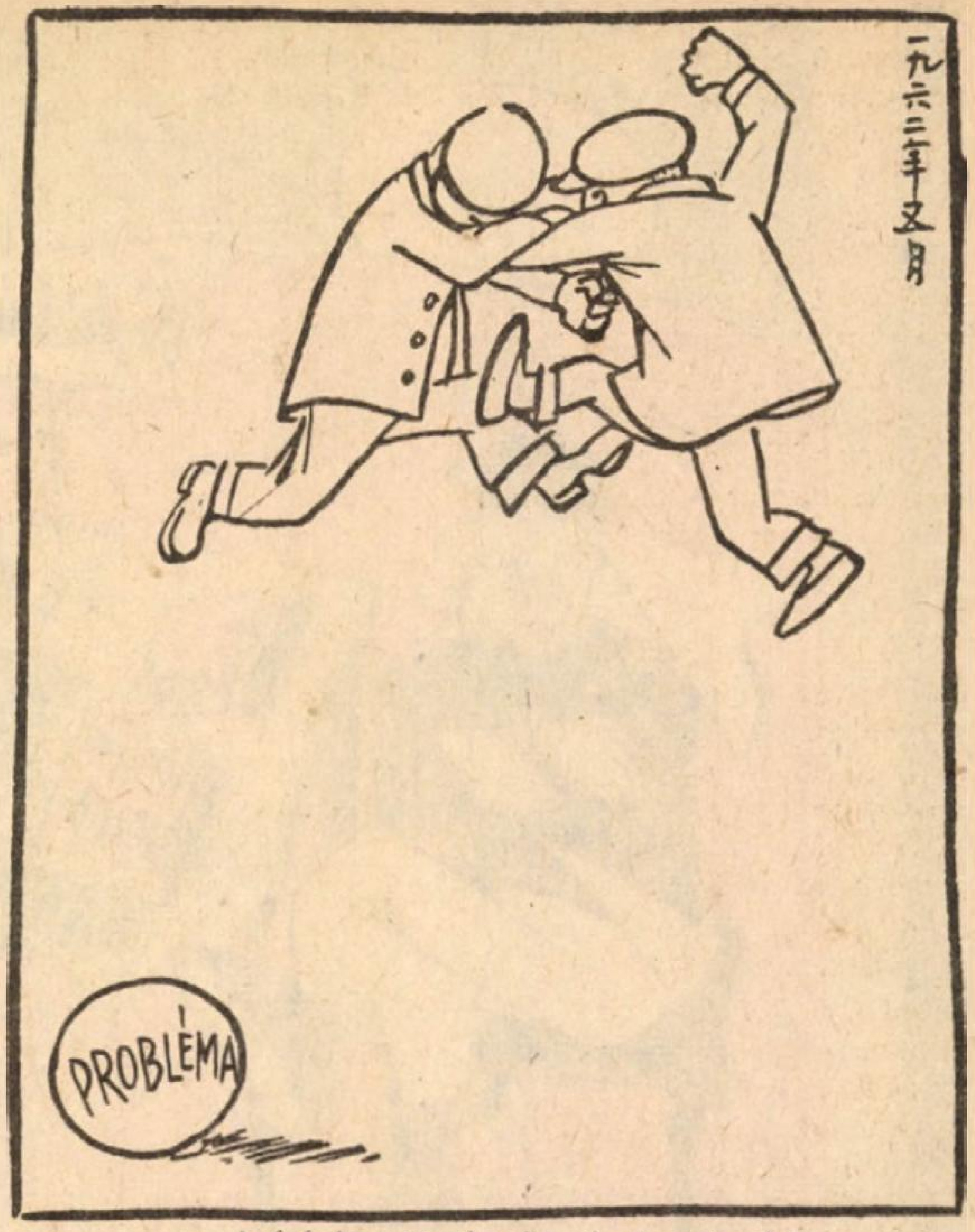
A könyökömön jön már ki a körömnagyságú írógép, a mellényzsebben hordható televíziós készülék, a fülre akasztható rádió, az összehajtható

székesegyház, a bélyegnagyságú biblia, és a miniatür felhőkarcoló. A propaganda jóvoltából ezekből a kis dolgokból olyan nagy dolgot csináltak, hogy már nem lehetett kibírni. Lassan már kezdtük elfelejteni, hogy hogyan lett az ember óriás.

f. l.

Praktikus tanács

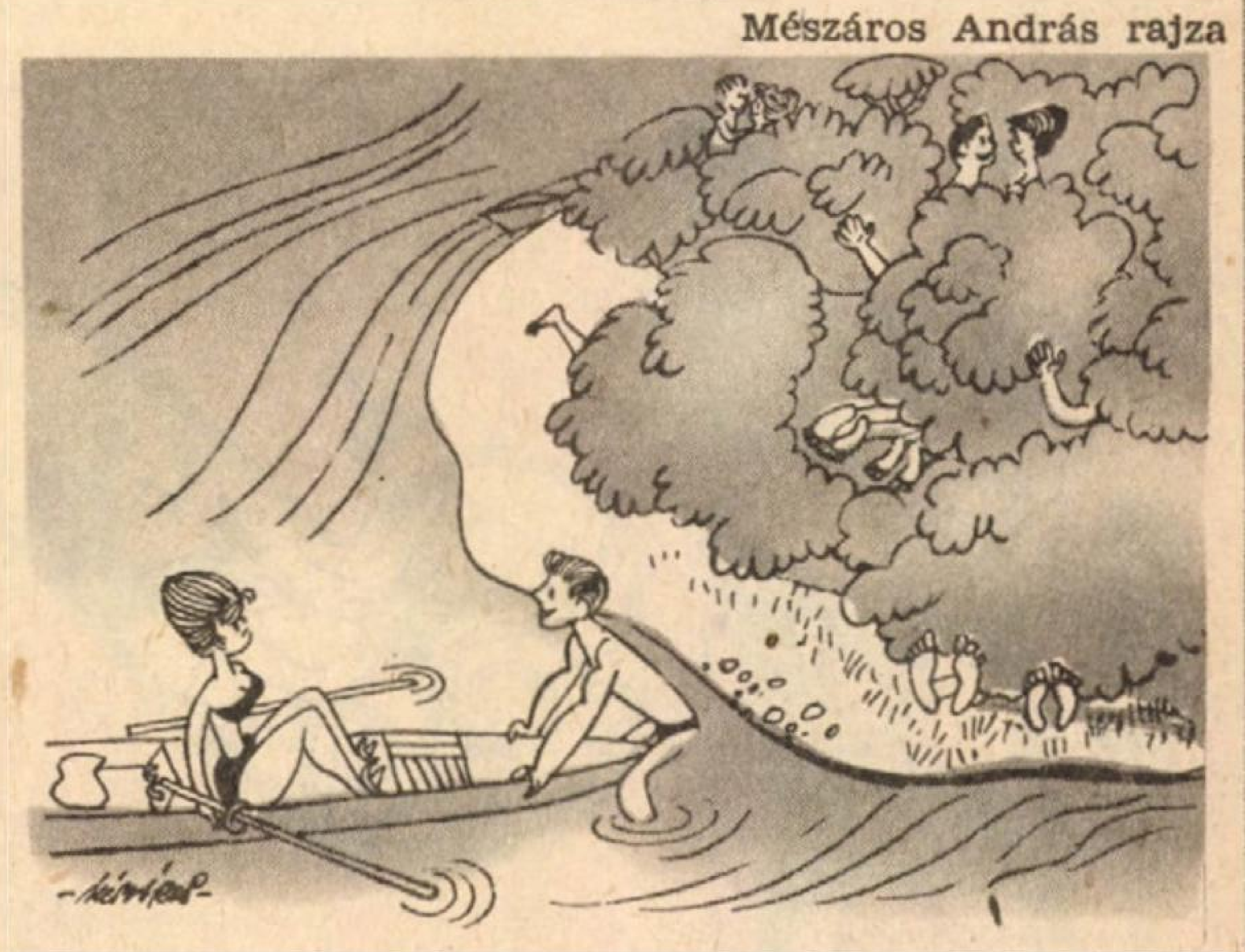

– A labda után kapjanak, kartársak!

(Hua Csün Vu rajza a Guangming Ribaoból)

Vadevezősök

Mészáros András rajza

– Garantálom, Pirike, hogy ez egy teljesen elhagyott sziget!

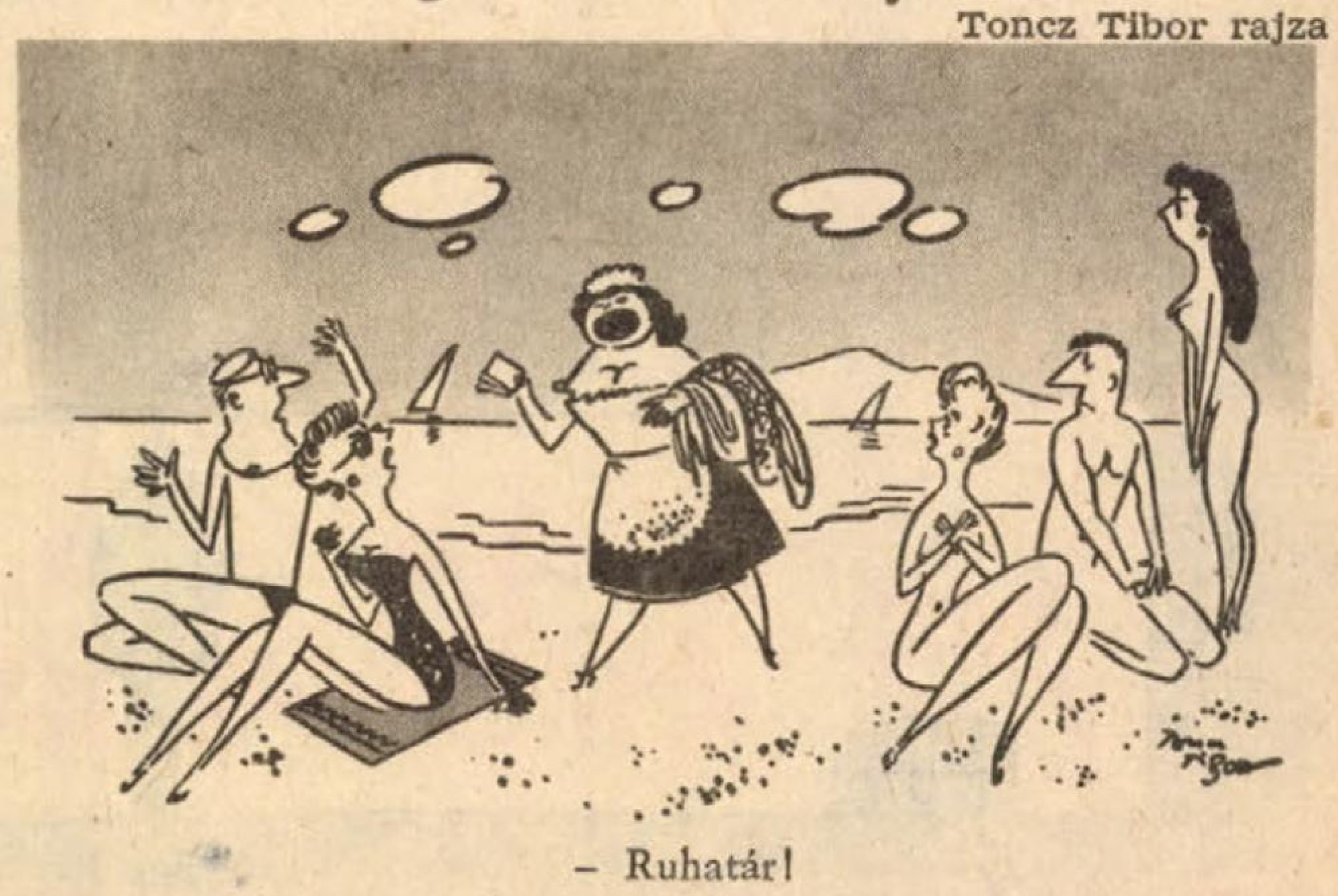
Odüsszeusz és a szirének

Szegő Gizi rajza

Még csak ez hiányzik!

Toncz Tibor rajza

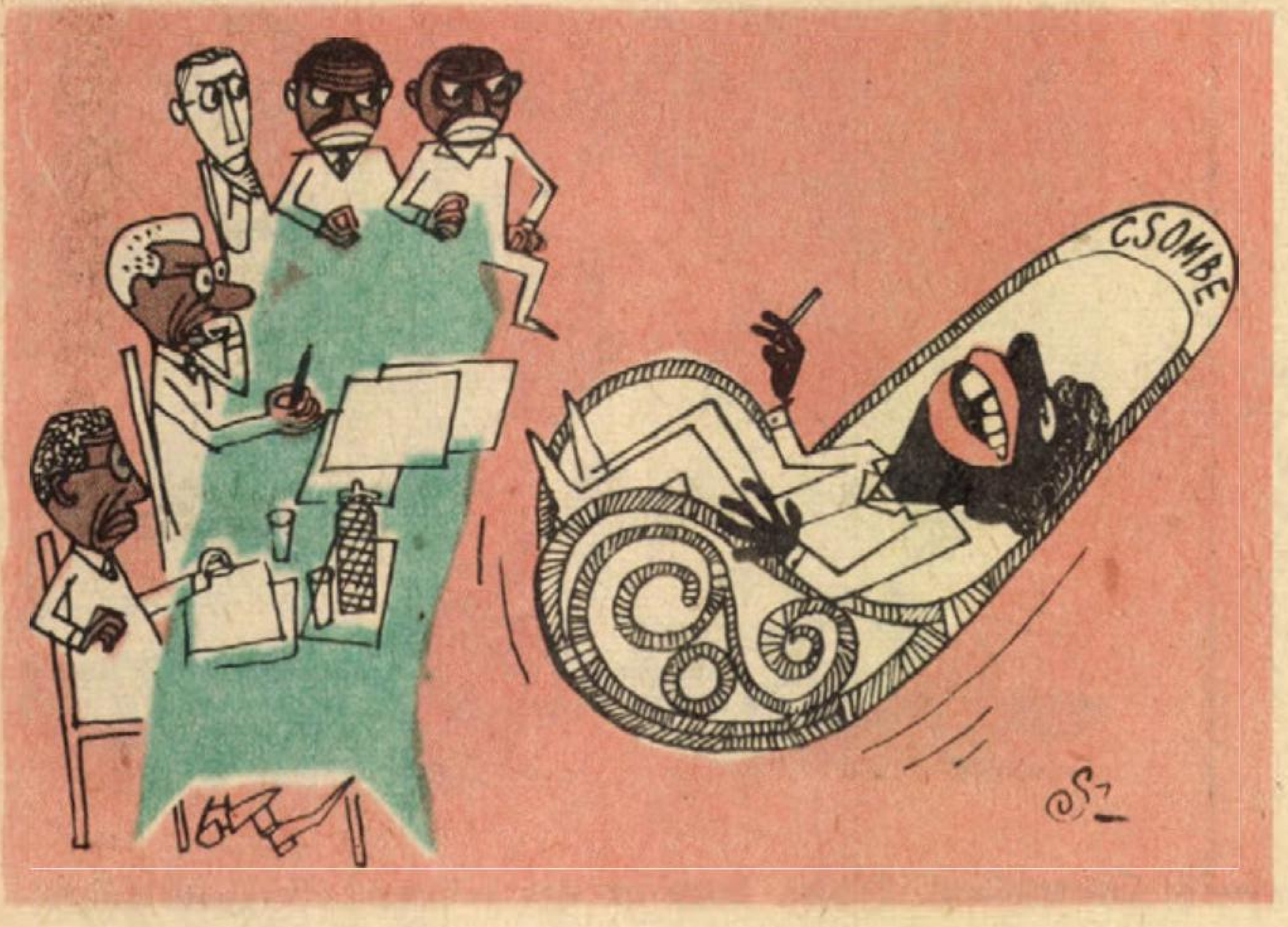

– Ruhatár!

Erdei Sándor rajza

Algériában felszámol az idegenlégió

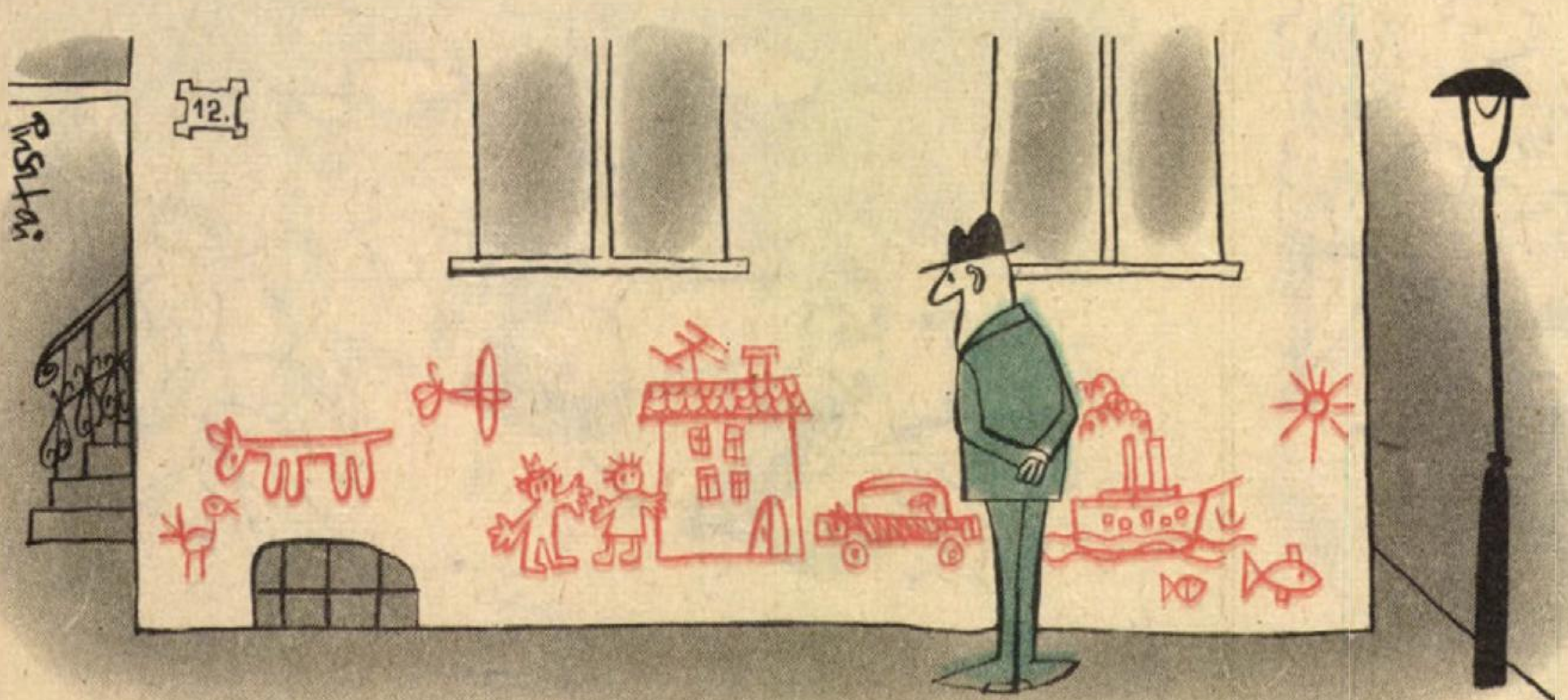

Hinta-politikus

Szűr-Szabó József rajza

Állandó jellegű gyermekrajz-kiállítás

Puszfai Pál rajza

Hátha valaki nem ismeri

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

A különcködő doktor bácsi leveli békákat vásárolt, s egy dunsztos üvegbe tette őket azzal a céllal, hogy többé ne legyen ráutalva a Meteorológiai Intézet bizonytalan időjárás előjelzéseire.

— Miért vett három békát, doktor úr? — kérdezte egy ismerőse. — Időjósláshoz egy is elég.

— Azért vettem hármat — hangzott a válasz —, hogy kétes idő esetén konzíliumot tarthassanak.

*

Kovács találkozik a barátjával egy órásüzlet előtt.

— Bemegyek ide, veszek egy ébresztőórát — mondja Kovács. — Olyan mélyen alszom, hogy sosem ébredek fel időben.

— Látod — jegyzi meg barátja —, nekem nincs ilyesmire szükségem, pedig én is mélyen alszom. Van egy négyhónapos kisfiam, az minden reggel felébreszt a bömbölésével.

Kovács elgondolkozik egy darabig:

— Jó, jó, de hogyan állítod be?

*

Micike kalapot vásárol. Végigpróbál vagy ötvenet, de egyik sem nyeri meg tetszését. Végül nagynehezen talál egy megfelelőt. Leveszi a fejéről, s átnyújtja az elárusítónőnek:

— Ez jó lesz, ezt csomagolja be, legyen szíves.

— Kérem — válaszolja az elárusítónő —, bár ez ugyanaz a kalap, amelyben be tetszett jönni.

ETIKAI BIZOTTSÁG

Hallottam, hogy megalakult az Állami és Szövetkezeti Szerelők Etikai Bizottsága. Ez ügyben felkerestem Fuser Edgárt, az Etikai Bizottság elnökét, aki a következő nyilatkozatot adta:

— Az Orvosok Etikai Bizottságának mintájára alakultunk meg. A mi Etikai Bizottságunk az összes állami és szövetkezeti épület, villany-, víz- és gázszerelők etikai képviseleti szerve.

— Mi tette szükségessé a megalakulást? — kérdeztem.

— Az utóbbi időben a lakosság körében több panasz hangzott el dolgozóinkra, és ezek a panaszok néha helytelen megvilágításban tüntetik fel szakembereinket. Általában kifogásolják azt a tényt, hogy bár szerelőink munkaviszonyban vannak, elvégzett munkájukért külön pénzt fogadnak el.

— Mi az igazság ebben az ügyben?

— Sajnos, a lakosság körében még ma is él az a balhiedelem, hogy az állami és szövetkezeti alkalmazottak csak akkor végeznek jó munkát, ha ezért külön megfizetik őket. Ez a szemlélet még a kapitalista múlt maradványa, hiszen az utóbbi öt évből két-három példát is tudok mondani arra, mikor szakembereink minden külön juttatás nélkül is kifogástalan munkát végeztek.

— Értesülésem szerint ebben a két-három esetben rokonok részére végezték a munkát.

— Való igaz, hogy rokonok voltak — folytatta Fuser Edgár —, de a három esetből kettő nagyon távoli rokon, másod-unokatestvér volt.

— Mik az etikai bizottság további feladatai?

— Legfontosabb feladatunk, hogy minden elhangzott vádat kivizsgáljunk, és a leghatározottabban visszautasítsunk. Ebben a hónapban 8157 panasz érkezett be a bizottsághoz. A vád minden esetben az volt, hogy dolgozóink a hivatalos számlán felül pénzt fogadtak el az elvégzett munkáért.

— És mi volt a vizsgálat eredménye?

— Dolgozóink közül 3520-an becsületszavukat adták, hogy ez nem igaz, 2540-en kijelentették, hogy isten bizony nem fogadtak el pénzt, és 2097-en mondták azt, hogy ne lássák a gyereküket többé, ha a vád igaz. Ezek után a vádakat visszautasítottuk, és a bejelentők ellen becsületsértési pert indítottunk.

— Mik a remények a jövőre nézve?

— Rövidesen eljön az az idő, mikor dolgozóink ellen már senki sem tesz bejelentést, mert tudják, hogy úgyis hiábavaló — fejezte be nyilatkozatát Fuser Edgár.

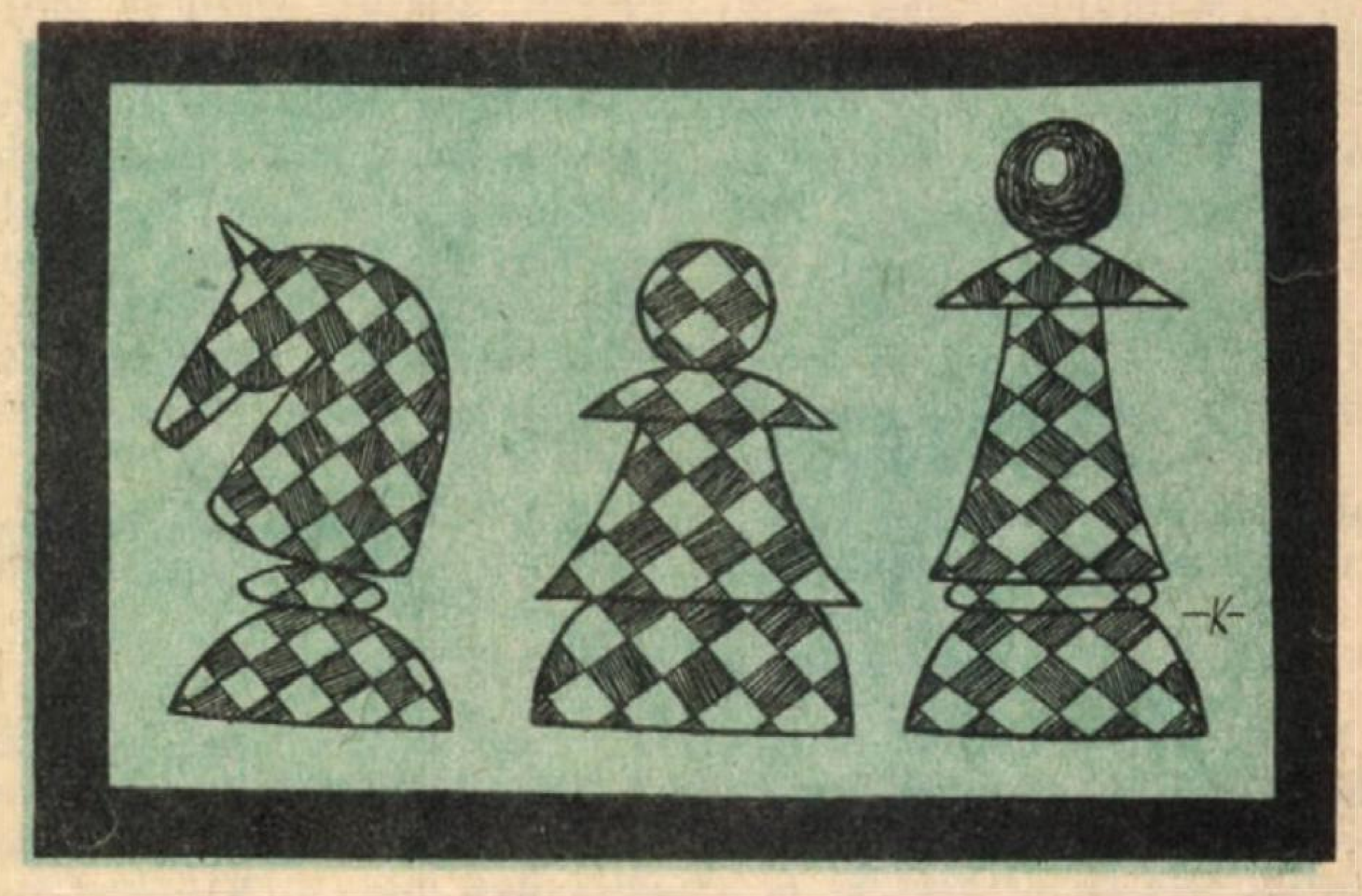
Miklósi Ottó

– És a régi muzeális értékű gépek hol vannak?
– Azokon dolgoznak!

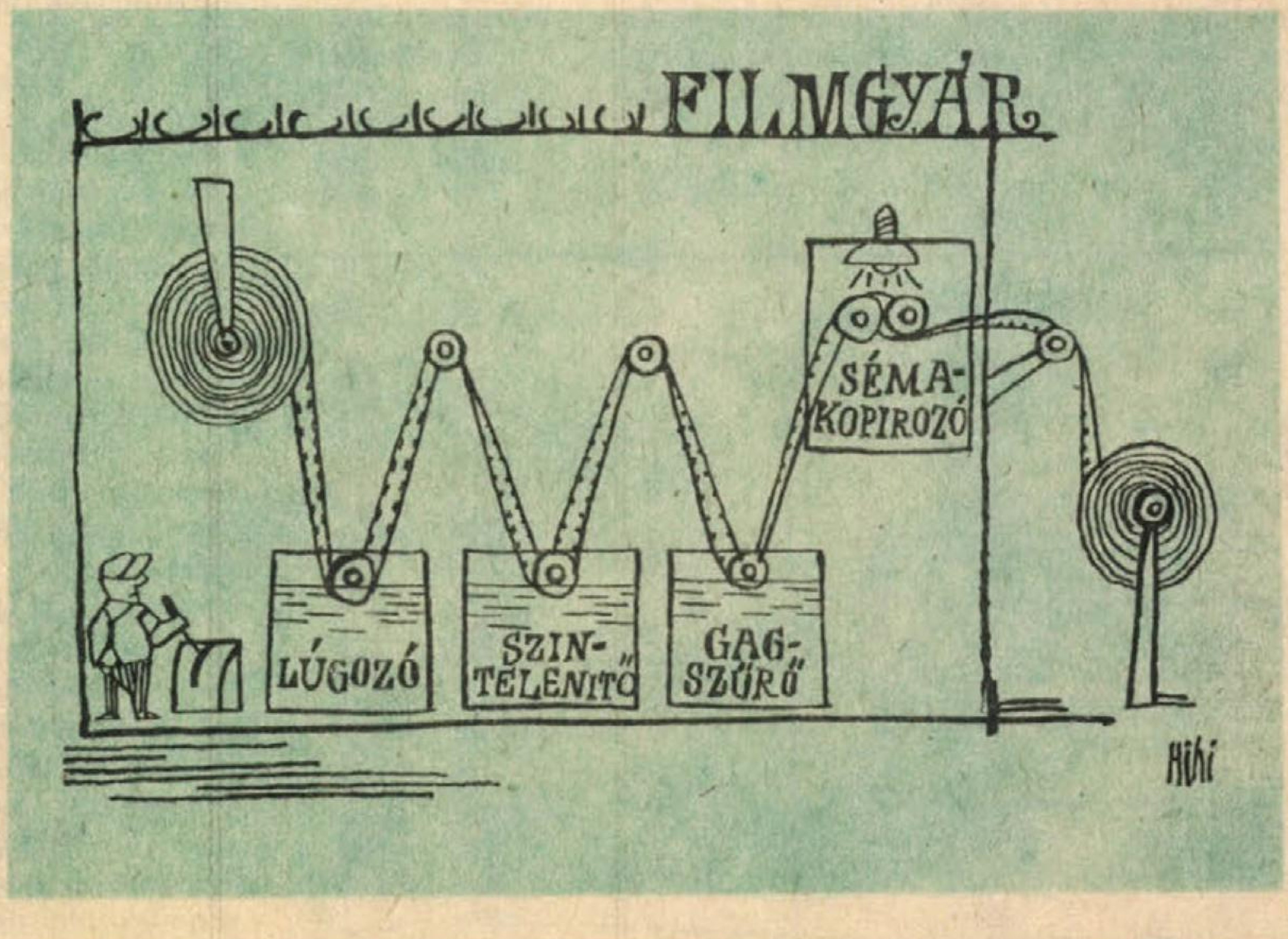
Terepszínű ruha

Kaján Tibor rajza

Automatizálás

Hegedűs István rajza

NYÁRI PROBLÉMA

(Helyzetkép)

(Történt a hűvösvölgyi Balázs kertvendéglőben, de előfordul máshol is.)

NAP *(élénken süt odafenn).*
FUVALLAT *(nincsen).*
ÉN *(csendesen leülök az egyik asztalhoz).*

PINCÉR *(jön):* Parancsoljon. Mit hozhatok?

ÉN: Egy pohár sört legyen szíves.

PINCÉR: Kérem, csak üveges sört tudok hozni.

ÉN *(szerényen):* De hiszen itt, a vendéglőhöz tartozó söntésben korlátlan mennyiségben mérik a finom habzó csapolt sört. Az talán nem része ennek a vendéglőnek?

PINCÉR: De igen. A söntésben csapolt sört adunk, a kertben csak üveges sörrel szolgálhatunk.

ÉN *(évődve):* Talán azért, mert az üveges sör drágább. Szóval a bevételi terv túlteljesítése miatt?

PINCÉR *(kissé idegesen):* Hozhatom az üveg sört?

ÉN *(belenyugvással):* Legyen szíves.

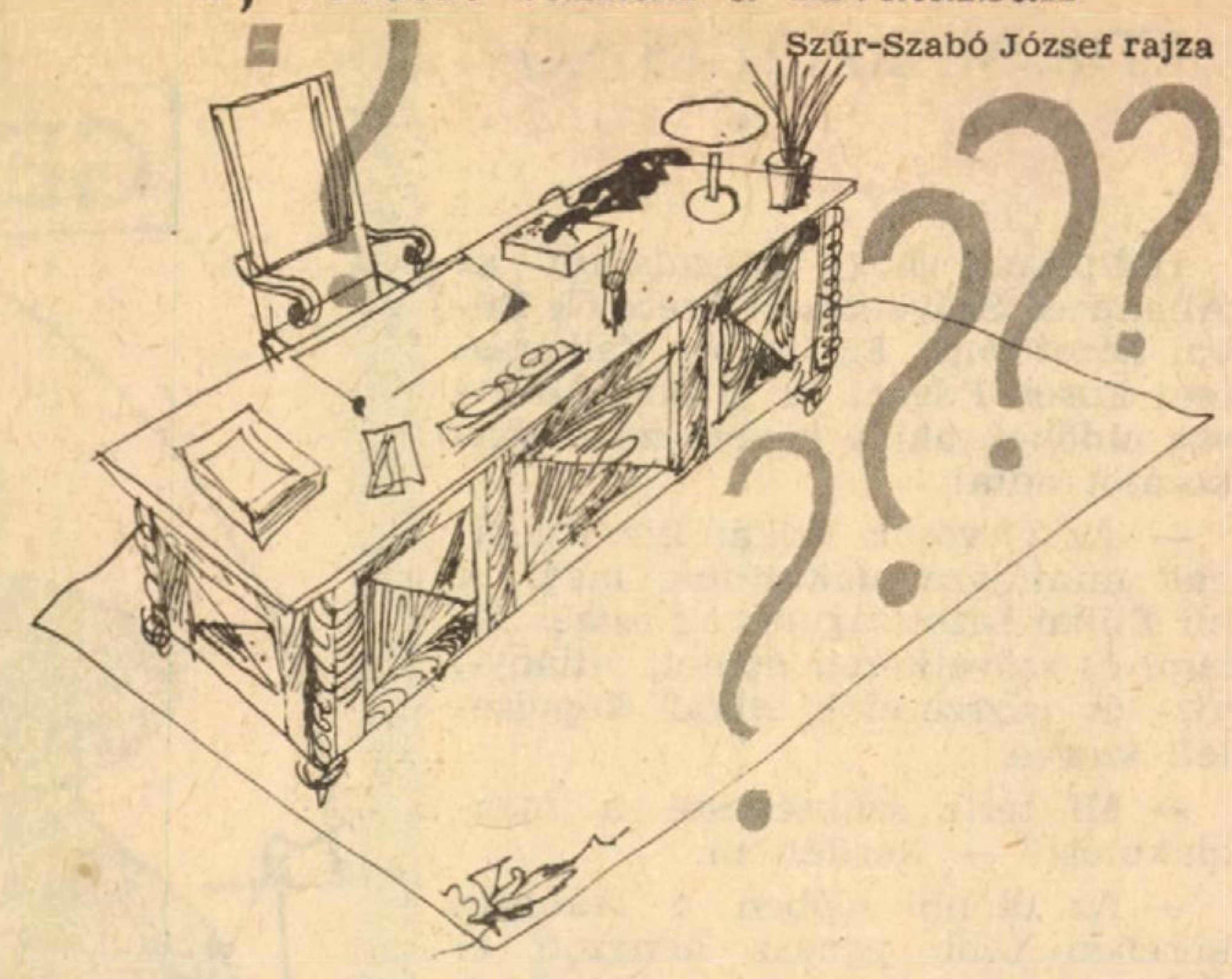
PINCÉR *(hozza a sört, letezi az asztalomra).*

ÉN: Köszönöm. *(Pohárba töltöm a finom nedűt. A sör kellemes izű, hideg, de kissé sok. Ám, ha már kifizetem, sajnálom otthagyni, mivel zsugori természet vagyok. Ezért az egészet megiszom. Ha esetleg alkoholista lesz belőlem, itt indítottak el a lejtőn, a Balázs vendéglőben.)*

G. Sz.

Új vezetőt várnak a hivatalban

Szűr-Szabó József rajza

Mindentudó tábla

Moziba indulok. Szerencsére hamar találkozom egy táblával a Múzeum körúton, amelyről egy pillantással megtudhatom, melyik mozi hány órakor mit játszik.

Meg is tudtam, és sietni kezdtem a bölcs táblától néhány lépésnyire levő Puskin mozi felé. A tábla a következő előadás kezdetét negyed kettőre jelezte. Elkéstem. Az előadás egy órakor kezdődött.

Hm. No de hiába, a lónak négy lába van, mégis megbotlik, a táblának, szegénynek, csak két lába van, egyszer ő is hibázhat. Visszamentem hozzá, békülékenyen, és följegyeztem róla négy-öt mozi előadás kezdő idejét, így indultam tovább szerencsét próbálni.

De a tábla következetes volt hozzám. Minden moziból elkéstem miatta, illetőleg lehetetlenül korán érkeztem.

Kérem a FÖMO-t, hogy a hirdető-táblák mellé valamiféle használati utasítást mellékeljen. Egy kisebb táblára gondolok, amelyen közölnék, hogy az egyes mozik kezdési időpontjához hány percet kell hozzáadni...

Bátonyi György
I., Pauler u. 21.

Üveges tánc...

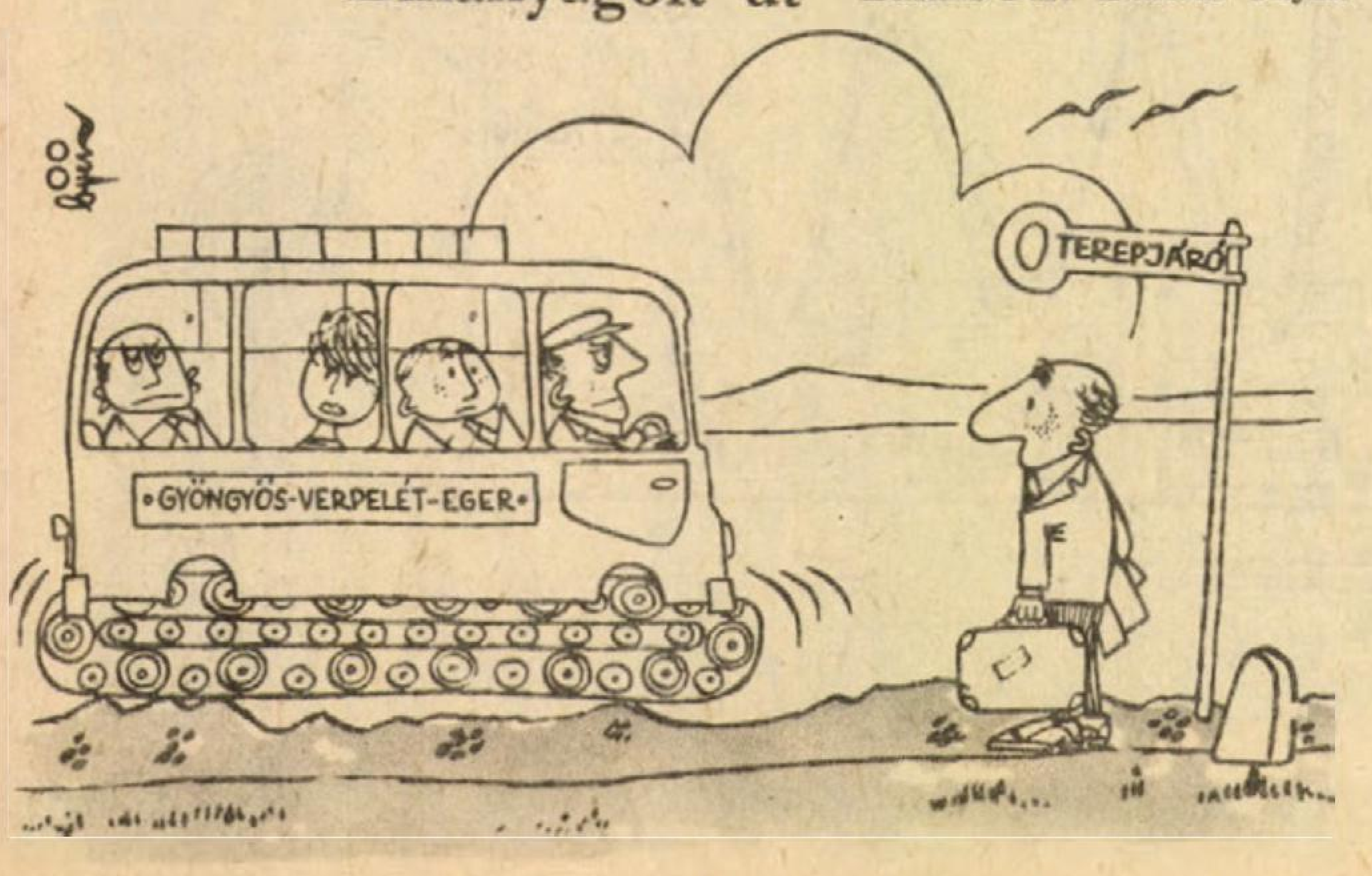
Vendégeim érkeztek. Gondoltam, megkínálom őket egy kis itókával. Elmentem a Jókai utcai fűszerboltba, és vettem két üveg kövidinkát. A borocska a vendégeknek is ízlett meg nekem is. Ezzel az ügy le is zárult volna, ha... Néhány nap múlva két üres üveggel a kezemben magabiztosan léptem be az üzletbe, azzal a szándékkal, hogy visszaszolgáltatom az üvegeket. Az üzletvezető azonban határozottan megtagadta az üvegek átvételét. Csak úgy lett volna hajlandó visszavenni a két üres üveget, ha „teli" üvegeket veszek.

Ezúton kérek felvilágosítást az illetékesektől, hogy helyesen járt-e el a boltvezető? Mert ha igen, akkor utólagosan bocsánatot kérek tőle. Nem nagy dolog az egész, két üvegbetétről van csak szó, de ne legyen Üveges a nevem, ha nem így történt, ahogy elmondottam.

Üveges József
Hernádnémeti, Petőfi u. 70.

Elhanyagolt út

Balázs-Piri Balázs rajza

Egyre javuló közlekedés

Cegléd és Vezseny között több mint harminc esztendeje keskenyvágányú vasút bonyolítja le a közlekedést. A vonat keresztülhalad Törtel és Jászkarajenő községeken. Évek során kis, erdei vontatás számára készült mozdonyok dühösködtek a vonatok élén, és most az utasok boldogan vették tudomásul, hogy a MÁV egy fél év előtt modern, Diesel vontatású mozdonyokat rendszeresített ezen a vonalon. Ugyanakkor az az örömhír is megjárta az érdekelteket: az új mozdonyok gyorsabb közlekedést és az új menetrend megjelenése után lényegesen rövidebb menetidőt is hoznak.

Május 27-én éjfélkor életbelépett a nyári menetrend, amely sok újat jelent a Cegléd—Vezsenyi vonalon. Kétségtelen, hogy tizenöt perccel rövidebb lett a menetidő. De ugyanakkor megszűntek a következő megállók: Nyilas, Törtel-felső, Gubás, Liptai-tanya, Jászkarajenő-templomtér és Balaton. Nyilas pontosan Cegléd és Törtel között van, és igen sok utas jelentkezett a környékről, akik újabban kénytelenek a két kilométerre levő Besnyő megállóig gyalogolni. Törtel-felső is igen szép forgalmat bonyolított le. Gubást azok vették igénybe, akik a közelben levő állami gazdaságban dolgoznak. Jászkarajenő-templomtér megálló pontosan a község közepén van. Szemben a Tanácsházával, a Művelődési házzal és a piactérrel.

Különösen sérelmes a Törtelfelső és a Jászkarajenő-templomtér megállók megszüntetése. Két héttel ezelőtt egyik utazásom során láttam, hogy Törtel-felső megállónál négy utas kockáztatta meg menet közben a leugrást, Jászkarajenő-templomtérnél ketten reszkírozták meg a nyakukat. Azóta a probléma megoldódott olyanformán, hogy a megszűnt megállóknál a vonatok nagyobb sebességgel haladnak keresztül. Azt hiszem azonban, hogy ezzel még kockázatosabbá teszik a leugrálást.

Éveken keresztül a naponta délután fél ötkor induló munkásvonat Jászkarajenő-alsókara megállóig vitte az utasokat. Az új menetrend szerint a vonatok csak Felső-karáig mennek. Ott visszafordulnak, és vidáman visszacsattognak Ceglédre. A munkások pedig, akik naponta bejárnak a különböző ceglédi üzemekbe, kilométereket gyalogolnak.

A félhivatalos vélemény azt mondja, hogy az egyes megállókat a menetidő megrövidítése érdekében szüntették meg. De akkor jogos és indokolt a kérdés, hogy Kőröstetétlen állomáson néha miért csoszog a vonat tíz percen keresztül, és mi szükség van a törteli 20—25 perces ácsorgásra. Tudtommal Törtel nem vasúti csomópont. Itt a vonatok semmiféle csatlakozásra nem várnak.

—si

Az érdekeltek hozzászólnak

„Két víz között" című bírálatukra közöljük: Az Emke presszó beázása ügyében írásban szólítottuk fel a VII. kerületi Házkezelési Igazgatóságot, mint az Emke-ház beruházóját és építtetőjét, hogy a zápor alkalmával eldugult csatornát és az esetleges egyéb hibákat haladéktalanul hozassa rendbe.

Éttermi és Büfé Vállalat

*

„Csomagolni tilos!" című írásunkra közlöm: A cikkben említett bolt vezetőjét figyelmeztetésben részesítettük, hogy a jövőben hasonló panasz ne ismétlődjön meg.

V—VI. ker. KÖZÉRT
Radó Sándor ig.

Oh, giccsek giccse!

Kik nem sajnálva időt és erőt
oly sokszor álltok kirakat előtt,
bámulva kis porcelán-párokat
és szemetek kedvtelve válogat
a lengeruhás, alig öltözött,
kacér, mosolygó táncosnők között,
sőt nézitek a kutyát és a macskát
vagy a meghajló rokokó-uracskát
s a vásárlásban sosem vagytok skótok,
ti giccskedvelők, ma hozzátok szólok!

Ha nem érdekes e sok régi téma,
hát halljátok meg, mit is kaptam én ma!
Káprázva nézem. Azt hinném, hogy álom:
a Balatonról jött egy jóbarátom,
s mert üres kézzel jönni nem szokott,
egy csöpp porcelán-dísztárgyat hozott.

Igen, de mit? Nem sejti ezt a felnőtt,
nem Ámorkát és nem is meztelen nőt,
még tigrist sem! Nem, mást talált ki mára
az alkotóknak dús fantáziája,
s hogy örüljön a kedves nyári vendég,
hát rá van írva: „Balatoni emlék”.
(Bár Budapesten készült, Aquincumban,
hogy ilyen gyár van ott, azt nem is tudtam!)

— De mi ez, végre! — kérded mérgesen.
Jó, jó, én megmondom, édesem:
egy apró, kecses, kis füles edény,
mely nappal elrejtőzik, oly szerény,
de mégis, mégis nagyon megható,
hogy Siófokon mindig kapható,
mert ezzel — lelki szemem előtt látom —
még elsők leszünk egy giccs-fesztiválon!

Lovászy Márton

Utcanév-változások

Erdei Sándor rajza

– Mondd, mi derült ki a gyöngyvirágról?

Nem közölhető kéziratot küldtek:

Gy. Gy., Bpest, — V. Béla, Szarvas, — G. Frigyes, Bp., IV., Labdarúgó u. — Sz. Endréné, Bp., XI., Halmi u. — K. Árpád, Dunaharaszti, — L. Ferenc, VIII., Baross u., – B. Antal, Ujpest, — Sz. István, Dunaújváros, — M. Ferenc, Jászberény, — B. Mária, Miskolc, — J. Róbert, Szombathely, — Cs. Imre, Bp., XIV., Thököly u., — „Mustármag”, — K. Ildikó, Bp., VIII., Beniczky u., — Sz. Judit, Bp., XIV., Uzsoki u., — L. Éva, Bp., Zichy J. u., – K. Andor, Bp., XIII., Katona J. u., – Cs. Miklós, Bp., XIII., Tahi u., — M. József, Tatabánya, — S. Károly, Nagymányok, — K. Gábor, Bp., VII., Szinva u. — M. András, Bp., VII., Hernád u. — Sch. István, Bp., V., Szemere u., —

Ritkaság

A gyufacímke-gyűjtés divatja tartósnak bizonyult.

Karcsika, a szenvedélyes címkegyűjtő, legutóbb újabb szállítmányt kapott ajándékba. Voltak közöttük olyanok, amelyek — a kilenc éves Karcsikát — arra buzdították, hogy kössön nyugdíj-kiegészítő biztosítást, mások szerződéses sertéshizlalásra, megint mások az alkoholizmus elleni küzdelemre szólították fel. Az oktató célú gyufacímkék mellett voltak olyan címkék is, amelyek egyszerűen csak egy-egy jellegzetes vidéket, avagy népszerű népdalt ábrázoltak...

Karcsika egykedvű szakértelemmel szortírozta a szaporulatot. Ám, egyszer csak váratlan diadalordításban tört ki:

— Ritkaság!

Vajon mi volt a gyufacímkéknek eme nevezetes Mauritiusa?

Egyszerű, kisded sárga céduláска, rajta fekete betűkkel a felirat: „Szikra biztonsági gyújtó.”

Vannak, akik mondják

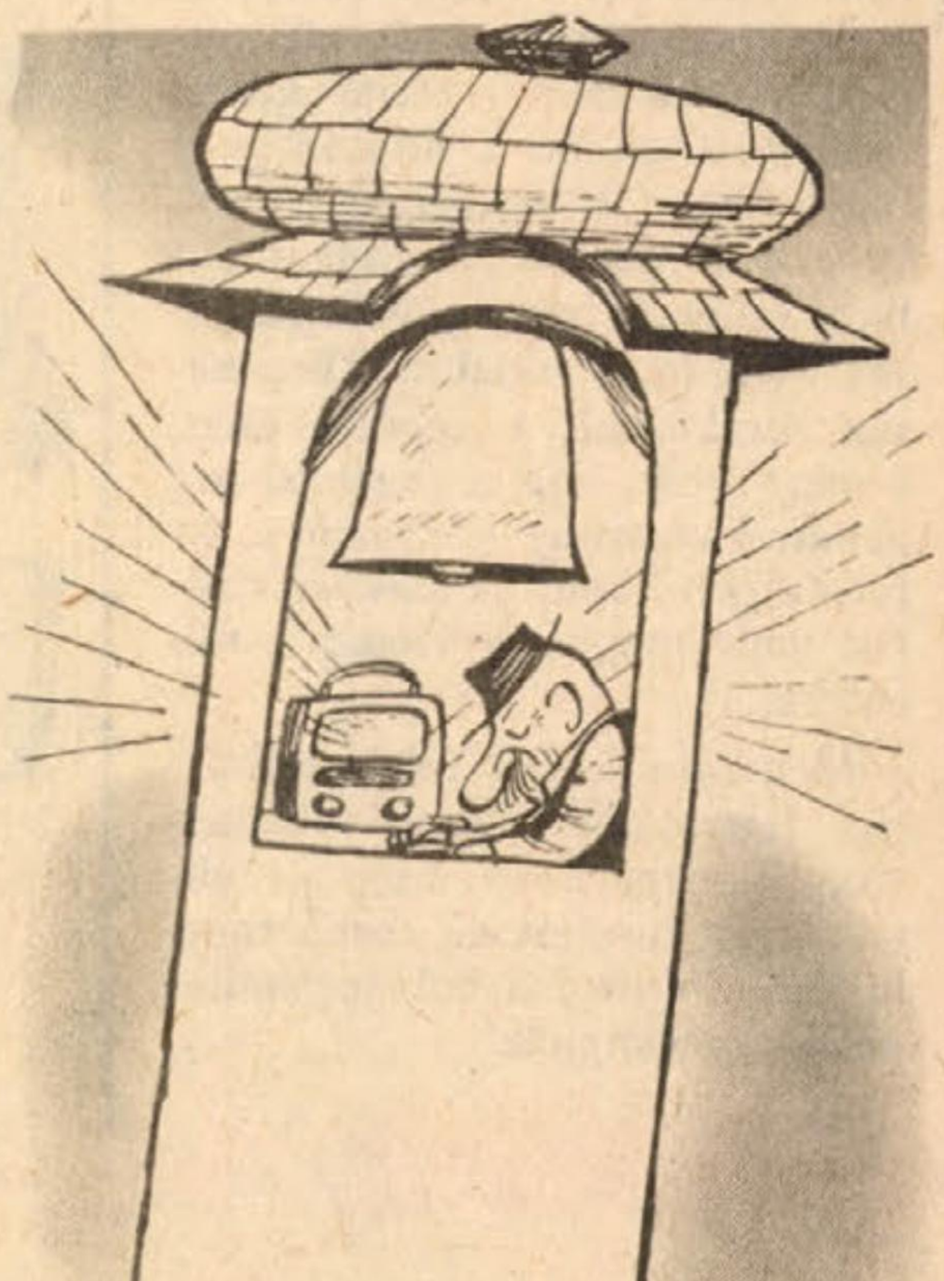
Szűr-Szabó József rajza

– Rólam aztán nem lehet állítani, hogy maradi vagyok...

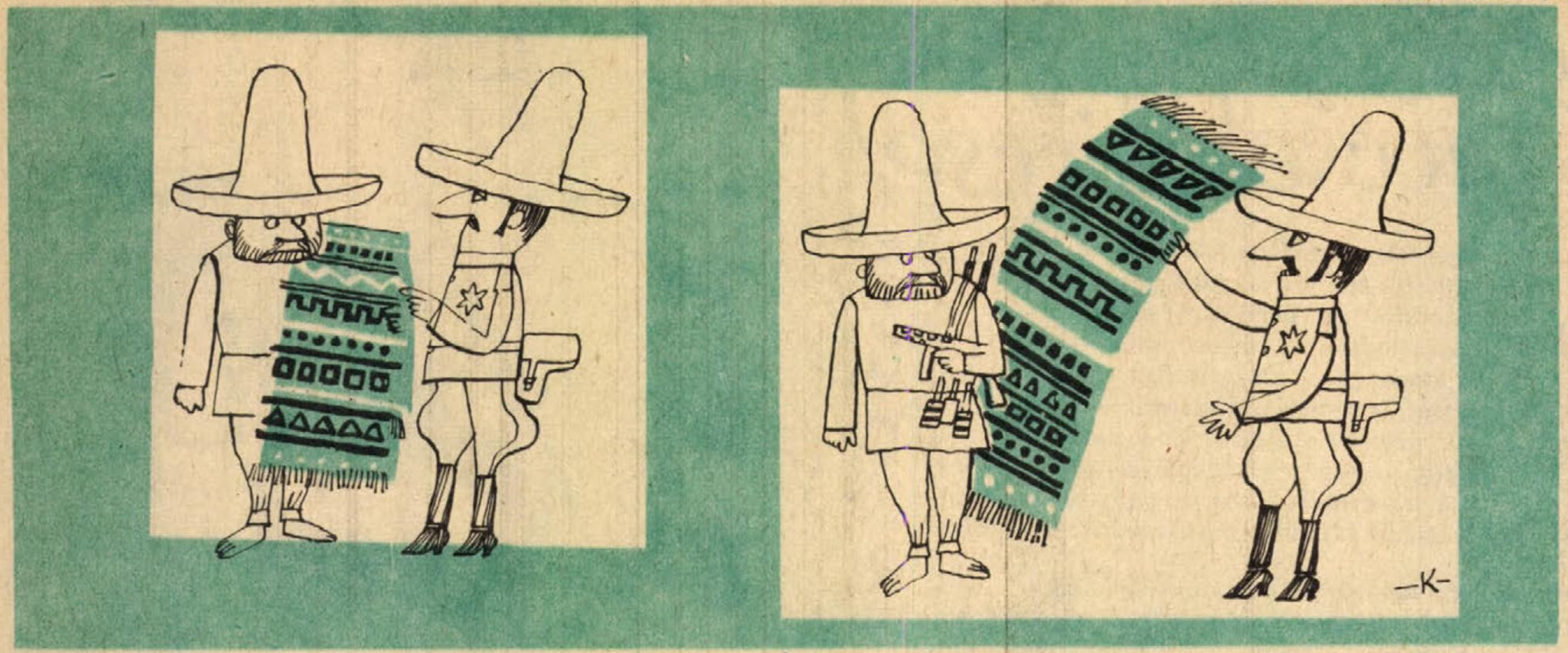
Dél van!

Gerő Sándor rajza

Igazoltatás Caracasban

Kaján Tibor rajza

ÖRDÖNGÖS MASINA

A csodálatos szerkezet ott látható a Marx téri Tejvendéglő előtt. A közelmúltban helyezték üzembe a gépezetet. S azóta kiapadhatatlan érdeklődéssel sorakoznak előtte az emberek. Fiatalok, öregek, igazgatók és éjjeliőrök, diákok és egyetemi tanárok egyforma lelkesedéssel bámulják az emberi géniusz e halhatatlan alkotását.

A csodálatos masinának igen egyszerű rendeltetése van: egy fogantyú félreforditásával fagylaltot bocsát ki magából. Vaníliát vagy csokoládét, tetszés szerint. A tér túlsó oldalán elterülő eszpresszóban még a régi, hagyományos módszer szerint kézzel méri a tölcsérbe a kisasszony a fagylaltot. Ott lényegesen csökkent a forgalom. A fagyasztott ízek rajongói tömegével pártoltak át a túlsó oldalra. Türelmesen sorakoznak a gépezet előtt, s megvárják, míg a fagylaltosztó gépész-kisasszony a fogantyú elfordításával spirális alakban málnát vagy mogyorót enged a tölcsérbe.

Megszólítok egy fehér pólóinges fiatalembert, mert kíváncsi vagyok arra, hogy miért is állnak ilyen türelmesen sorba fagylaltért, holott máshol sorbaállás nélkül megkapnák.

– Mondja, jobb ez a fagylalt, mint a többi?

Fölényesen legyint:

– Olasz gép, uram.

– Hidegebb ez a fagylalt?

– Nem.

– Szebb ez a fagylalt?

– Ugyan!

– Fagylaltszerűbb ez a fagylalt? – kérdem kíváncsian.

– Szórakozzon a rokonságával – mondja dühösen, és ostyával a kezében ismét beáll a hosszú sor végére utánpótlásért.

Galambos Szilveszter

MOLEKULÁK

Családi kör

A két öreg könnyesen bólogat. Hát igen, a szülőknek ez a sorsuk. Csaknem magukra maradtak már, a két nagy fiú rég kiröppent a családi fészekből.

Csak egy gyerek, a legkisebb, a tizenhét éves Ibolyka van a háznál. Mióta elvált a férjétől.

Reggeliző

Elnézem az üdülő teraszán a Reggelizőt.

Előtte az asztalon szétterítve vaj, dzsem, citrom, tea, kenyér, cukor satöbbi.

Lassú, de precíz mozdulatokkal matat közöttük, mint pilóta a repülőgép műszerfalán. Minden mozdulata gondos, kiszámított. Most cukrot tesz a teába, egyet kavar rajta, aztán a késhez nyúl, vajat ken a kenyérre, közben még egyet kavar a teán, közelebb húzza a dzsemet. Majd egy citromot facsar a teába, ezt is elkeveri, de közben harap egyet a vajaskenyérből: újra a kenyerestálba nyúl, erre a szelet kenyérre sonkát tesz, gondosan félreteszi, hörpint a teából... Tervszerűen, vigyázattal, mint egy pilóta.

Óránként nyolcszáz grammos sebességgel halad a hízás felé.

Nő

A zugligeti fák fölött a zápor a levegőben lóg, de nem sokáig, mert hirtelen le is szakad, egyenesen a kirándulók nyakába. A menedékház csakhamar megtelik nedves emberekkel.

Egy fiatalember, látva, hogy partnernője mint didereg vékony, kivágott ruhácskájában, habozás nélkül veti le magáról zöld gyapjú kardigánját. Teríténé a hölgy libabőrös hattyúnyakára, de az idegesen rántja el magát alóla:

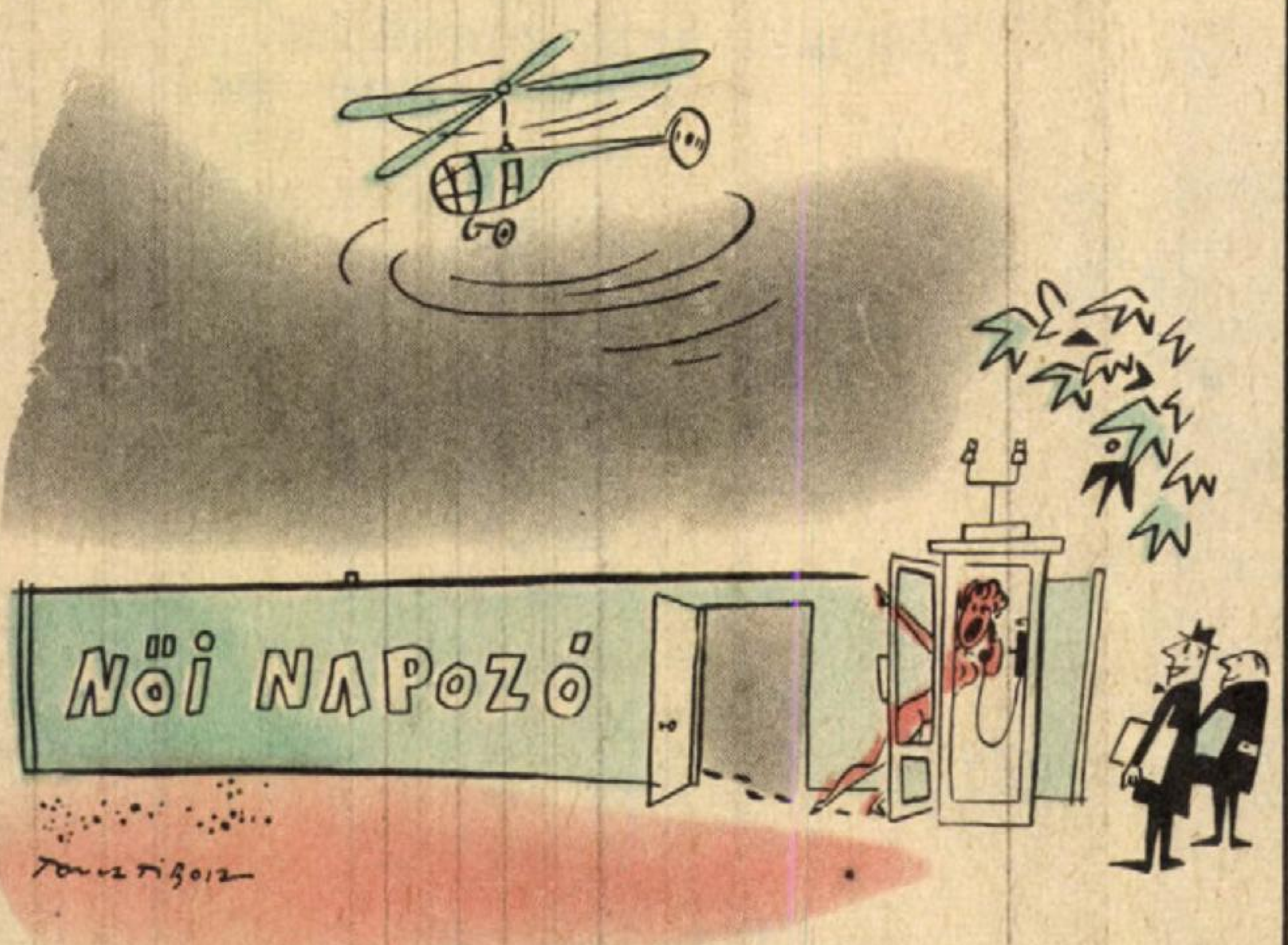
— Megőrült, Ottó? — ripakodik suttogva a férfira. — A zöld szín túl sápadttá teszi az arcom.

És dölyfösen tüsszögni kezd.

(d—i)

Nyári riadalom

Toncz Tibor rajza

– Halló, rendőrség?!!

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László. — Szerkesztő: Földes György. — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. — Felelős kiadó: Csollány Ferenc. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, 142—220. — 62.3538 — Kossuth Nyomda, Budapest, V., Alkotmány u. 3.
Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató. — Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180—850.